

Praha za spravodlivé Slovensko 2024

PRAŽSKÁ KAVIARENĚ

úvod

Táto kniha je svedectvom o sérii protestov, ktoré sa začiatkom roku 2024 odohrávali pred veľvyslanectvom Slovenskej republiky na Pelléovej ulici v Prahe. Pod spoločným názvom „Praha za spravodlivé Slovensko“ sa paralelne s protestami na Slovensku zhromažďovali stovky ľudí, ktorí svojou prítomnosťou vyjadrili podporu demokracii na Slovensku.

Spolok Pražská kaviareň, ktorá je známa svojimi aktivitami a diskusiami na podporu demokratických hodnôt, sa podujala organizovať tieto zhromaždenia. Protesty sa stali otvoreným miestom, kde zaznievali hlasy nielen obáv, ale aj nádejí a odhodlania.

Protesty sa konali každý štvrtok od 18:00 v období medzi 11. januárom a 8. februárom 2024.

Snímky zachytili emotívne momenty, ktoré ostanú trvalým záznamom týchto udalostí.

Fotografie neslúžia len ako vizuálny sprievodca knihou, ale aj ako živá pamäť na chvíle, keď ľudia spojili sily, aby sa postavili za hodnoty, na ktorých im naozaj záleží.

Videozáznam mohli sledovať aj tí, ktorí sa nemohli zúčastniť osobne. Duch protestov sa šíril ďaleko za hranice Prahy a Slovenska, spojil tak Slovákov po celom svete. Kompletné znenie prejavov uvádzame v pôvodnom znení bez úprav.

Táto kniha dokumentuje priebeh protestov a ich význam pre slovenskú komunitu v Prahe a tiež pre širšiu verejnosť. Je dôkazom toho, že aj v zahraničí je možné sa aktívne podieľať na formovaní budúcnosti domovskej krajiny. Jednotlivé prejavy uvádzame v pôvodnom znení bez korektúry.

Nech je táto kniha pripomienkou odvahy a odhodlania všetkých, ktorí sa postavili za spravodlivosť, nech je inšpiráciou pre ďalšie generácie.

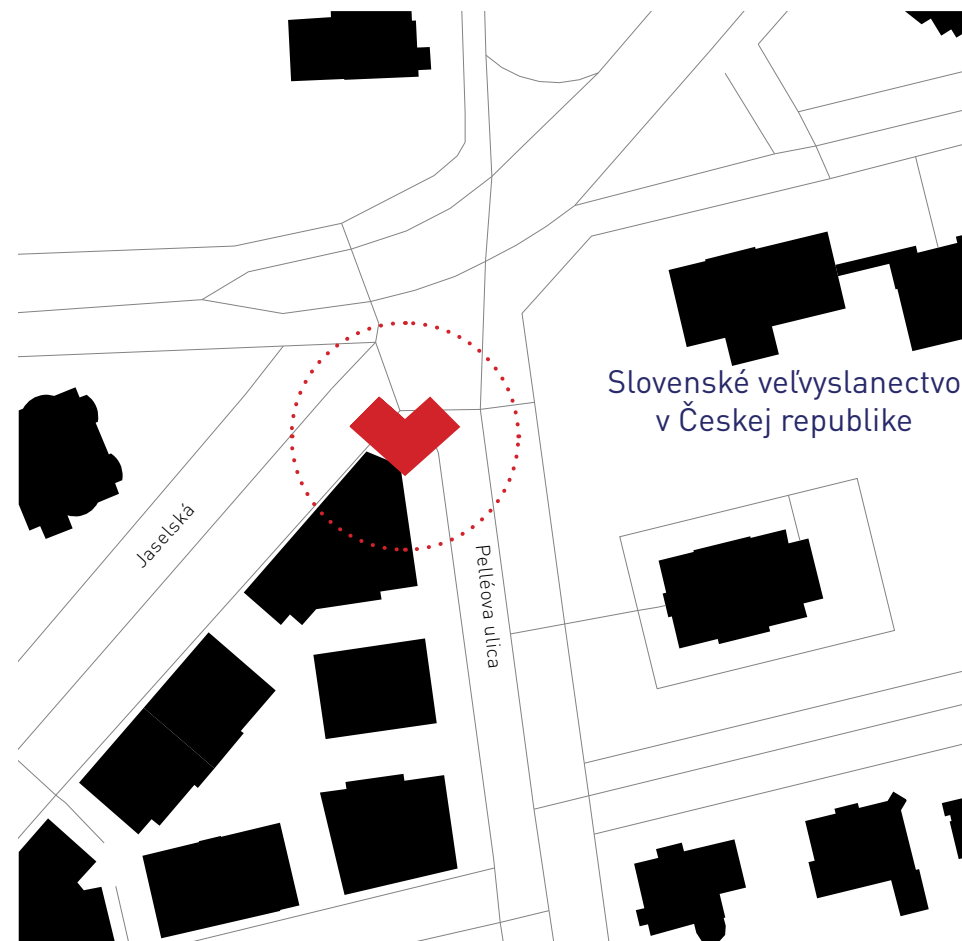
Pražská kaviareň

organizátor verejných zhromaždení

Pražská kaviareň je krajský spolok registrovaný v Českej republike združujúci Slovákov a Slovenky, ktorí/é žijú a pôsobia v Prahe, ktorí/é sa aktívne zaujímajú o dianie na Slovensku a chcú Slovensku pomáhať aj napriek tomu, že žijú v zahraničí. Účelom spolku je združovanie občanov za účelom podpory a rozvoja občianskeho, spoločenského a kultúrneho diania a vzdelávania v Slovenskej republike a v Českej republike. Členov spolku spája aktívny prístup k životu a presvedčenie, že je potrebné a možné meniť veci k lepšiemu. Ide o snahu o pozitívnu zmenu na Slovensku.

Hlavné činnosti Pražskej kaviarne:

- usporadúvanie diskusií s osobnosťami, ktoré majú dopad na Slovensko, na rôzne témy, ktoré Slovensko trápia (vzdelávanie, ochrana prírody, ekonómia, zahraničná politika, história, aktuálne politická situácia...),
- organizovanie verejných zhromaždení v Prahe na vyjadrovanie občianskych postojov (protikorupčné protesty, protesty za slušné Slovensko, protesty za spravodlivé Slovensko, spomienkové akcie na Jána a Martina...),
- ovplyvňovanie verejnej mienky cez občianske vyhlásenia a otvorené listy (ochrana demokracie na Slovensku, pevný postoj Slovenska voči Ukrajine...),
- prepájanie s krajanmi v zahraničí a občianskymi aktivistami na Slovensku za účelom koordinácie a efektívnejšej ochrany demokracie na Slovensku;
- riešenie krajských výziev a problémov, ktoré sú evidované na krajskom portáli Krajan.sk,
- spolupráca so slovenskými inštitúciami s cieľom zapojiť krajanov do rozvoja Slovenskej republiky

Pod kaštany 12, 160 00 Praha 6
miesto konania protestov

Miesta zhromaždení

Slovensko

organizátor: občianska spoločnosť

Dolný Kubín
Humenné
Liptovský Mikuláš
Námestovo
Nové Zámky
Poprad

Ružomberok
Trstená
Rimavská Sobota
Veľký Krtíš
Svit
Vranov nad Topľou

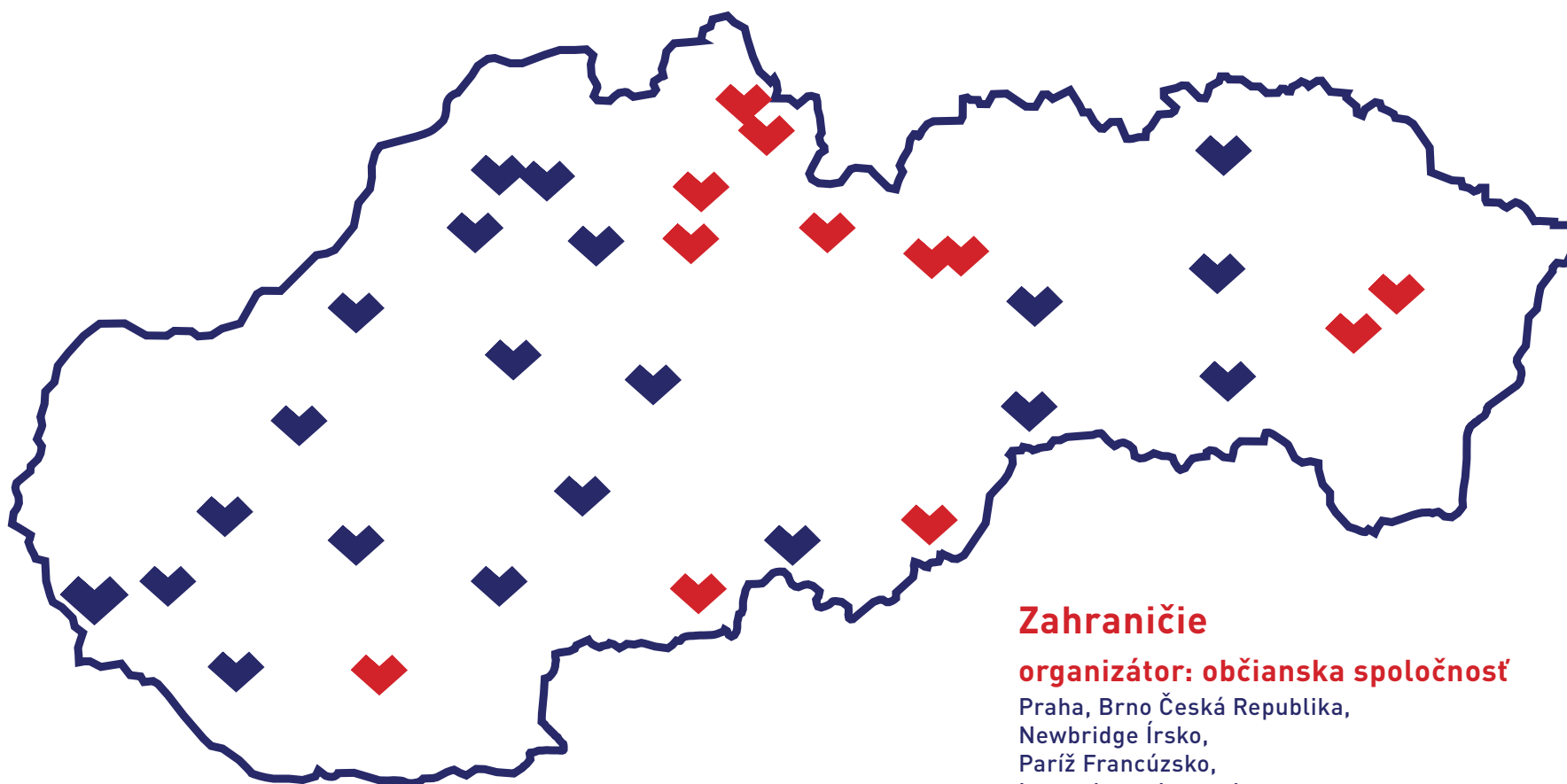
Slovensko

organizátor: politické strany

Banská Bystrica
Banská Štiavnica
Bardejov
Bratislava
Bytča
Dunajská Streda
Košice

Levice
Lučenec
Martin
Nitra
Piešťany
Považská Bystrica
Prešov

Prievidza
Trenčín
Trnava
Žilina
Spišská Nová Ves,
Senec
Rožňava

Zahraníčie

organizátor: občianska spoločnosť

Praha, Brno Česká Republika,
Newbridge Írsko,
Paríž Francúzsko,
Luxemburg, Luxemburg
Krakow Poľsko,
Brusel Belgicko,
Oslo Nórsko

1. verejné zhromaždenie

11. január 2024

V rôznych mestách na Slovensku sa konali verejné protesty proti zrýchlenému schvaľovaniu dôležitých zákonov bez predchádzajúcej odbornej diskusie, vrátane zrušenia špeciálnej prokuratúry a zmien v trestnom zákone a trestnom poriadku.

Súčasne došlo na Slovensku k výrazným personálnym zmenám medzi policajťmi a vyšetrovateľmi bez zabezpečenia kontinuity. V reakcii na tieto udalosti sa aj v Prahe uskutočnila podpora občianskeho protestu na Slovensku. Účastníci prišli symbolicky podporiť tento protest, aby ukázali, že im záleží na tom, aby Slovensko zostalo právnym štátom.

Na konci stretnutia odznela slovenská hymna.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapojili.

Viac info na našom [webe](#), a ak si chcete pozrieť fotky, nájdete ich [tu](#).

ambasáda

SME PROTI
LIKVIDACIA
PRÁVNÉHO ŠTÁTU

JSŤ do
každého
Regiónu

10 20
HO 127 8 109
182 207

PODĽAVICA
BRATISLAVA

Andrej Probst

predseda Pražskej kaviarne

Vitajte priatelia, priateľky,
kamaráti, kamarátky,

dnes prišli na toto verejné občianske zhromaždenie s podtitulom Za spravodlivé Slovensko. To, že ste tu, znamená, že aj keď žijete v zahraničí, stále sa zaujímate o dianie na Slovensku a nie je vám jedno, čo sa v našej domovine deje. A nie je toho málo.

Len pred pár mesiacmi prebehli predčasné parlamentné voľby a my sme radi, že sa tak stalo demokratickou cestou. Vôľu voličov rešpektujeme. Nová vláda a parlament majú teraz plné právo a aj povinnosť robiť zmeny k lepšiemu Slovensku. Niektoré kroky súčasnej koalície však oprávnene vzbudzujú obavy, či navrhované zmeny naozaj povedú k rastu Slovenska. Ide o týchto 5 krokov:

Po prvé, koalícia sa snaží schváliť významné zmeny v skrátenom legislatívnom konaní a to bez toho, aby tomu predchádzala širšia odborná diskusia. Konkrétne sa jedná o zrušenie Úradu špeciálnej prokuratúry a zmeny v Trestnom zákone a v Trestnom poriadku. Vyzývame vládu a parlament, aby otvorili odbornú diskusiu na túto tému a až následne pristúpili k legislatívnym zmenám.

Po druhé, v radoch polície a vyšetrovateľov prebiehajú rozsiahle personálne zmeny. Rešpektujeme výmenu volených riadiacich pracovníkov po voľbách. Nerozumieme však výmene ľudí na nižších pozíciách a znemožnenie im pokračovať v práci na mieste, kde pôsobili. Taktiež nerozumieme zbytočne dlhému zadržiavaniu niektorých vyšetrovateľov doslova v domácom väzení. Vyzývame vládu a parlament, aby verejnosti dôveryhodne vysvetlili opodstatnenosť týchto krokov a zmien, ktoré budia obavu, či bude zabezpečená kontinuita vo vyšetrovaní vážnych kriminálnych prípadov z minulosti.

Po tretie, na Slovensku máme dobre fungujúce nezávislé štátne inštitúcie. Práve ich nezávislosť je garanciou ich nestrannej a kvalitnej práce. Koalícia siahla na nezávislosť niektorých inštitúcií alebo navrhuje obmedzenie ich činností. Ide napríklad o zrušenie nezávislosti Štatistického úradu, Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a zúženie právomocí Úradu pre oznamovateľov. Vyzývame vládu a parlament, aby neobmedzovali štátne nezávislé inštitúcie. Naopak, aby ich posilňovali, rozširovali ich rady.

Po štvrté, popri spravodlivom Slovensku trváme naďalej aj na slušnom Slovensku. Verejní predstavitelia by mali byť pre občanov vzorom aj v správaní a vyvarovať sa slovným útokom, ako bol útok na študenta Mareka Janigu. Vyzývame vládu a parlament, aby sa zdržali argumentov ad hominem a používali vecné argumenty.

Po piate, niekoľkokrát zaznelo, že je potrebné vládne kroky verejnosti viac vysvetľovať. Občania majú právo na informácie o dianí a krokoch vlády a parlamentu. A to všetci občania, bez ohľadu na to, koho volili. Znepokojujú nás vyhlásenia predsedu vlády, že obmedzí vybrané médiá z poskytovania

týchto informácií. Vyzývame vládu a parlament, aby rovnako pristupovali ku všetkým serióznym spravodajským médiám a riadne a trpezlivo vysvetľovali občanom svoje zámyery.

Teraz sa obraciam na vás, čo ste dnes prišli na toto zhromaždenie. Hľadajme prosím cesty, ako aj my sami môžeme pomôcť Slovensku zo zahraničia so spomenutými krokmi. Skúsme otvárať diskusie nad týmito témami, ako sa s podobnými výzvami popasovali v iných krajinách. Hľadajme tak inšpirácie pre Slovensko a pomôžme našej domovine byť spravodlivejšou krajinou.

Ďakujem.

Marek Trošok

finančný riaditeľ mimovládnej organizácie

Dobrý večer,

volám sa Marek Trošok a v prvom rade by som sa rád poďakoval organizátorom tohto zhromaždenia: ďakujem za možnosť tu stať po boku týchto osobností a ďakujem hlavne vám, ktorí ste v tejto zime boli ochotní prísť a podporiť tento pražský protest.

Pochádzam zo Spišskej Novej Vsi a v Prahe pôsobím už viac ako päť rokov. Celý tento čas som sa venoval práci pre občiansky sektor. Gro aktivít, ktorých som súčasťou, sa venuje práve podpore občianskej spoločnosti a právnemu štátu. Ako v Českej republike, tak aj podpore organizácií na Slovensku a v Maďarsku. Práve v Maďarsku sme mali možnosť v ostatných rokoch vidieť, ako sa dá ukradnúť právny štát; na Slovensku sa o to práve snažia tiež.

Moje slová však chcem venovať najmä vám, aktívne sa zapájajúcim občanom. Počas môjho pôsobenia v občianskom sektore som mal možnosť spoznať a pracovať s mimoriadne zaujímavými osobnosťami. Mnoho som sa od nich naučil, v mnohom ma inšpirovali a stále inšpirujú. Od svojich českých kolegov som sa naučil aj to, že na občiansky sektor u nás doma môžeme byť hrdí.

Dovolím si dokonca povedať, že na Slovensku máme občiansku spoločnosť, ktorú nám tu v Česku v niečom závidia. Tá naša bola postavená na silných základoch, môžeme za to neslávne poďakovať bývalému premiérovi, ktorý nás dostal do pozície „čiernej diery“ Európy. Dnes v jeho kresle sedí jeho učeň, ktorý počas „noci dlhých nožov“ počúval veľmi pozorne. Slovenská občianska spoločnosť je tak skúšaná od jej vzniku a som pyšný, že naďalej ukazuje svoju vytrvalosť a odolnosť. Svedčí to o zrelosti slovenskej demokratickej spoločnosti, aj keď o tom málo hovoríme.

Ďalšou oblasťou, v ktorej si z nás v Česku berú príklad – hoci možno tomu nebudete veriť – je práve oblasť protikorupčnej agendy. Odborníci na protikorupčnú činnosť uvádzajú ako dobrý príklad slovenský Úrad na ochranu oznamovateľov a kvalitný zákon, prostredníctvom ktorého sú chránení oznamovatelia korupcie. Áno, presne ten úrad a zákon, ktoré nová vláda plánuje ak nie zrušiť, tak znemožniť vykonávanie agendy, za účelom ktorej vznikli. Táto vláda sa rozhodla nevenovať témam, ktoré slovenským občanom

tak sväto-sväte sľubovala od svojho nástupu. Namiesto toho sa skratkovito rozhodla chrániť len seba a svoje záujmy. Táto vláda sa rozhodla uniesť právny štát a robí tak spôsobom, ktorý nás mal ohromiť, ba ochromiť do takej miery, aby sme nemali šancu na reakciu.

Opäť sa zmýlili. Sme tu a tisícky ľudí sú na námestiach u nás doma. Stojím tu, lebo mám Slovensko rád. Chcem sa tam vrátiť a nehovorím len za seba, ale aj za mojich blízkych, občiansky aktívnych ľudí. To, že nás sem, do Česka, priviedli životné okolnosti, neznamená, že sme

zabudli. Na Slovensku máme rodiny a priateľov, známych aj neznámych, ktorých temperament máme radi. Je to náš domov.

Rád by som preto touto cestou odkázal všetkým, ktorí si myslia, že Slováci v zahraničí nevedia nič o živote na Slovensku, že to nie je pravda. Sledujeme vás, diskutujeme o vás a nebudeme ticho.

Ďakujem vám – vám, ktorým to tiež nie je jedno.

Uvidíme sa doma – a to už čoskoro, na prezidentských voľbách.

Vendula Menšíková

skautka, aktivistka

Dobrý večer!

V Rekonstrukci státu jsme před Vánoci iniciovali výzvu s názvem “Česko proti ohrožení právního státu na Slovensku”. Naším záměrem bylo upozornit českou občanskou společnost na kroky vlády Roberta Fica, které hrozí podkopáním základních pilířů právního státu. Chtěli jsme organizacím i širší veřejnosti nastínit, co konkrétního mohou i oni podniknout. A být tady je jednou z nich. Jsme moc rádi, že se tady společně můžeme – mráz nemráz – za respekt k právnímu státu postavit.

Jako členové Sítě k ochraně demokracie jsme naši výzvu sdíleli prostřednictvím platformy Sítě, která je v pohotovosti právě pro případy jako je tento.

Amoc nás těší, že jsme se i díky tomuto apelu mohli propojit se spolkem Pražská kaviareň – a že naše výzva našla silnou odezvu u organizací jako jsou Nadační fond proti korupci, Milion chviliek pro demokracii, Centrum pro informovanou společnost, Oživení, Otevřená společnost, Centrum pro občanské vzdělávání, Glopolis

a dalších.

Chápeme to jako jasný signál podpory českého občanského sektoru vůči tomu slovenskému.

Pojistky právního státu je totiž i naše věc – a jejich demontáž tím spíš. Jsou základním předpokladem pro to, abychom si jako evropští spoluobčané – a nakonec i jako “bratia a sestry” – mohli být skutečně rovni. Abychom dál mohli věřit příběhu o demokracii, která funguje pro všechny – a každodenně o ni usilovat.

Signál, který přichází ze Slovenska, bereme vážně. Jako příležitost pro vzájemnou podporu ve vztahu ke slovenské – a úkol a výzvu ve vztahu k české – demokracii a její občanské společnosti. Jsem ráda, že i za tyto kvality se dnes společně stavíme.

Ráda bych nyní předala slovo Marku Trošokovi z Glopolis, jednou z členských organizací Sítě k ochraně demokracie, která výzvu podpořila.

Děkuji.

Fedor Gál

slovenský politik, sociológ, prognostik

Hovorme aj o vlastných zlyhaniach.

Opakovane sme boli od vzniku Slovenskej republiky v slobodných voľbách prevalcovaní politikmi Mečiarovho a Ficovho kalibru. Opakovane!

Politikmi, pre ktorých je šírenie negatívnych emócií a strachu alfou a omegou ich politickej komunikácie s verejnosťou. Výsledkom je polarizácia spoločnosti.

Práve preto, a práve teraz, má zmysel každý pokus o dialóg. Aj s ľuďmi, ktorí našu názory nezdediajú. Myslím tým empatický dialóg, bez ponižovania a bez nánosov lží a dezinformácií. Dialóg verejný i privátny. Vsadiť naň je dobré aj s vedomím, že nevedie rovnou čiarou k „úspechu“. Je však opakom davovej hystérie.

Predbežne žijeme v liberálnej demokracii. Je to podstatne otvorenejší a slobodnejší politický režim, ako jej neliberálny (autoritatívny) protipól. Stojí

za osobné nasadenie a riziko. Havlovský sen o pravde a láske nie je to floskula, ktorá po Novembri 1989 vyšumela do stratená. A nie je to ani prejav slabosti. Naopak! Neprepadnime pritom okázalému rečneniu – je našim protivníkom na smiech. Neprepadnime ani ilúzii, že občasnú občiansku protesty razantne zmenia trend narastajúcej frustrácie a národoveckého egoizmu. Čiastočný súčet urobíme čo nevidieť, napríklad pri sčítaní hlasov z prezidentských volieb.

Hovorím „čiastočný súčet“, pretože podobných príležitostí prinesie rok 2024 viac ako dosť. Veď Ukrajina, Izrael, klíma, migrácie a tak podobne. Podstatné je vedieť, že v tom nie sme sami, že naša cesta má zmysel. A má zmysel aj pri vedomí, že presahuje horizont našich individuálnych životov.

Good luck.

Pozdrav Pražskej kaviarne na žilinský protest

Krajanské občianske združenie Pražská kaviareň zasiela pozdravy z Prahy, kde sa v rovnakom čase ako vy, stretávame na podporu demokracie, slušnosti a spravodlivosti na Slovensku.

Nie je nám, Slovákovi žijúcim v zahraničí, jedno, čo sa v našej domovine deje. Stále sa zaujímate o dianie na Slovensku a aj keď tam nežijete, stále je to krajina, kde máme rodiny, priateľov a je to miesto, odkiaľ pochádzame, kde sme boli vychovaní a máme jej čo vracať. Stále zostáva v našom srdci.

Záleží nám na tom, aby Slovensko zostalo naďalej právnym štátom zaradeným medzi vyspelé demokratické krajiny. Rešpektujeme výsledky predčasných parlamentných volieb, kroky súčasnej koalície však oprávnené vzbudzujú obavy, či navrhované zmeny naozaj povedú k rastu Slovenska.

Ide najmä o:

Významné zmeny schvalované v skrátenejších legislatívnych konaniach bez predchádzajúcej širšej odbornej diskusie.

Rozsiahle personálne zmeny na nižších pozíciách a dlhé zadržiavanie niektorých vyšetrovateľov v domácom väzení bez vysvetlenia opodstatnenosti.

Obmedzovanie štátnych nezávislých inštitúcií ako sú Štatistický úrad, Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, Úrad pre ochranu oznamovateľov.

Trváme nie len na spravodlivom, ale aj na slušnom Slovensku – aby verejní predstavitelia boli vzormi v správaní a vyvarovali sa slovným útokom, ako to bolo v prípade študenta Mareka Janigu.

Obmedzovanie vybraných médií – ľudia potrebujú rovnaký prístup ku všetkým serióznym spravodajským médiám.

Hľadajme cesty, ako aj my, krajanovia, môžeme pomáhať Slovensku, otvárajme diskusie nad témami, ktoré trápia Slovensko. Sme pripravení pomáhať našej domovine byť spravodlivejšou krajinou.

Na záver, posielame úryvok z pozdravu od Fedora Gala, tváre novembrovej revolúcie a citujeme časť jeho slov, ktoré nám poslal a dovolil nám zdieľať ich s vami:

„Neprepadnime okázalému rečneniu – je našim protivníkom na smiech. Neprepadnime ani ilúzii, že občianske protesty razantne zmenia trend narastajúcej frustrácie a národoveckého egoizmu. Podstatné je vedieť, že v tom nie sme sami, že naša cesta má zmysel. A má zmysel aj pri vedomí, že presahuje horizont našich individuálnych životov.“

2. verejné zhromaždenie

18. január 2024

V rôznych mestách po celom Slovensku sa uskutočnili verejné protesty, ktoré vyjadrovali nespokojnosť s rýchlym schvaľovaním dôležitých zákonov bez predchádzajúcej odbornej diskusie. Medzi hlavné témy, ktoré vzbudili vlnu verejného odporu, patrilo **zrušenie špeciálnej prokuratúry a zmeny v trestnom zákone a trestnom poriadku**. Tieto legislatívne zmeny prešli procesom schvaľovania, ktorý mnohí považovali za nedostatočne konzultovaný a transparentný, čo vyvolalo obavy o budúcnosť právneho štátu na Slovensku.

Okrem toho, v tom istom období došlo na Slovensku k výrazným personálnym zmenám v radoch polície a medzi vyšetrovateľmi. Tieto zmeny sa uskutočnili bez zabezpečenia potrebnej kontinuity, čo vyvolalo ďalšie otázky a obavy verejnosti o zachovanie stability a nezávislosti kľúčových inštitúcií.

Ako reakcia na tieto udalosti sa aj v Prahe uskutočnilo zhromaždenie na podporu občianskeho protestu na Slovensku. Organizátori a účastníci zhromaždenia vyjadrili svoju solidaritu s občanmi Slovenska, ktorí bojujú za zachovanie princípov právneho štátu. Zhromaždenie sa uskutočnilo pri Slovenskom veľvyslanectve v Prahe, kde sa vo štvrtok o 18:00 zišli ľudia, aby symbolicky podporili tento protest.

Účastníci zhromaždenia v Prahe svojou prítomnosťou demonštrovali, že im záleží na budúcnosti Slovenska a na tom, aby krajina naďalej zostala právnym štátom, kde sa zákony schvaľujú transparentne a s dostatočnou odbornou diskusiou. Ich účasť bola výrazom spoločenskej angažovanosti a solidarity so slovenskými občanmi v kritickom momente.

Organizátori poďakovali všetkým, ktorí sa zhromaždenia zúčastnili a prispeli tak k posilneniu spoločenského povedomia o dôležitosti zachovania právneho štátu a demokratických hodnôt na Slovensku. Hudobný sprievod Viktória Olejárová. Na konci protestu odznela slovenská hymna.

Ak máte záujem o ďalšie informácie, [kliknite tu](#), a pre prehliadanie fotiek pokračujte na tejto [stránke](#).

Andrej Probst

predseda Pražskej kaviarne

Ďakujem, že ste sa tu zišli, pred Veľvyslanectvom Slovenskej republiky, v tak hojnom počte na tomto, v tomto roku už druhom verejnom občianskom zhromaždení, ktoré si želá spravodlivé a slušné Slovensko. Vyjadrujete tak opäť svoj záujem a občiansky postoj voči materskej krajine.

Pred dvoma dňami sme si pripomínali 55. výročie upálenia sa Jána Palacha na protest proti potlačovaniu slobody a pasívnemu prístupu verejnosti po začiatku okupácie Československa armádami štátov Varšavskej zmluvy. Verím, že my, čo tu stojíme, si slobodu vážime a to, že tu sme, ukazuje, že byť pasívni nechceme a budeme brániť spravodlivosť na Slovensku, hoci žijeme v zahraničí.

Pripomeňme si, prečo sa tu dnes stretávame a čo chceme dosiahnuť. Požadujeme od vlády a parlamentu SR:

- aby pred schválením veľkých zmien aktívne hľadali širokú zrodu,
- aby trpezlivo vysvetľovali verejnosti svoje kroky,
- aby posilňovali nezávislosť štátnych inštitúcií,
- aby boli príkladom slušnosti pre občanov
- aby komunikovali rovnocenne so spravodajskými médiami.

Niektorí sa na nás obrátili s tým, že ved' protesty aj tak nič nezmenia. My ale v sebe stále držíme havlovskú nádej, ktorá nie je presvedčením, že niečo dobre dopadne,

ale istotou, že má zmysel niečo robiť bez ohľadu na to, ako to dopadne. Tieto naše pokojné občianske zhromaždenia sú tou nádejou, že na Slovensku bude lepšie. A nie je to len nádej, jeden výskum tvrdí, ak sa na nenásilných protestoch zúčastní viac ako 3,5% občanov, tak môže dôjsť ku želanej spoločenskej zmene. Spomeňme si na protesty po vražde Jána Kuciaka a Marty Kušnírovej. A my si zmenu želáme!

Pripomeňme si slová Jána Palacha: "Človek musí bojovať proti tomu zlu, na ktoré práve stačí." Čo môžeme urobiť my, čo tu stojíme, aby sa situácia na Slovensku zmenila k lepšiemu?

Môžeme udržiavať nádej pre lepšie Slovensko jednoduchým, že sa budeme stretávať na pokojných občianskych zhromaždeniach, kde budeme aktívne vyjadrovať svoje občianske postoje, ako by Slovensko malo správne fungovať.

Môžeme otvárať diskusie na celospoločenské témy s každým, komu záleží na Slovensku.

Môžeme sa zúčastňovať volieb. Tento rok nás čakajú prezidentské voľby a voľby do europarlamentu.

Môžeme finančne podporovať zmysluplné aktivity. Ako napríklad predplatné serióznych spravodajských médií.

Ďakujeme za váš a náš vytrvalý boj. Sľubujeme, že nebudeme ticho a nebudeme pasívni! Do opätovného skorého videnia.

Martin Makara

doktorand literárnej vedy

„Vážené občianky, vážení občania!“

...takto oslovil svoje publikum krátko pred vyhlásením tretej Francúzskej republiky istý Louis Alfred Briosne, aby v náročných rokoch napoleonskej monarchie pripomenul minulé demokratické skúsenosti svojho národa. Ja sa vám dnes prihovám rovnako. Tým, že tu dnes spoločne ako občianky a občania sme, zároveň spolu ako občianky a občania konáme. Občianstvo tak naplníme zmyslom, ktorý nespočíva v akejsi administratívnej príslušnosti k štátu, ale v aktívnom záujme o jeho verejný život. Stále si to neuvedomujeme dostatočne, ale máme na čo nadväzovať. A svoju angažovanosť tiež máme kam rozvíjať: každé kolektívne vystúpenie vo verejnom priestore nám pripomína, že demokracia sa nevyčerpáva voľbami. Nemecký dramatik Bertolt Brecht sa vo svojich hrách usiloval urobiť z diváčok a divákov herečky a hercov a zapojiť ich do diania na javisku. Cieľom bolo priviesť ich tak k uvedomeniu si svojho vplyvu na udalosti, ktoré dovtedy len sledovali. Historicky takto precitá aj slovenská spoločnosť. Naša vláda by nás ale najradšej videla v hľadisku za obrazovkami ako osamelých jednotlivcov, ktorí svoje negatívne emócie neškodne vylievajú do bezodného priestoru sociálnych sietí. My však stojíme tu von, vzájomne sa posilňujeme svojou prítomnosťou

a minulé demokratické skúsenosti našej spoločnosti si pripomínáme prakticky.

O týchto demonštráciách sa často hovorí ako o protestoch proti niečomu – proti nedemokratickým postupom našej vlády, proti hrubej nekultúrnosti jej vedúcich predstaviteľiek a predstaviteľov, proti opovrhovaniu odbornosťou v politickom vedení štátu. Ja som však presvedčený – a iste nie som sám –, že sa tu stretávame predovšetkým za niečo. Stojíme tu za seba, za ľudí, ktorých máme radi, ale možno aj za tých, s ktorými nesúhlasíme, a predsa nám na nich záleží. Na konkrétnej podobe toho, v akej krajine by sme chceli žiť, by sme sa pravdepodobne nezhodli, to nás tu dnes ale nerozdeľuje. Azda všetci totiž prinajmenšom intuitívne cítime, že demokracii svedčí väčšmi rozptýlená než koncentrovaná moc; že verejná kontrola je potrebnou poistkou politickej dôvery; že rozhodnutia prijaté s odborným zreteľom bývajú zväčša lepšie než tie rýdzo mocenské. Základom nášho „nie“ je teda „áno“, ktorým odpovedáme na výzvu sa o podobu našej krajiny a spoločnosti aj pričiniť, nielen ju pasívne prijímať či odmietať.

Keď som ešte bezprostredne po voľbách písal o možnostiach ďalšieho politického vývoja na Slovensku,

naivne som odhadoval, že by tzv. „nová sociálna demokracia“ mohla byť aspoň čiastočnou protiváhou autoritatívnych tendencií svojich koalíčných partnerov. Povedané tak jemne, ako to len ide: dnes im prinajmenšom nezavadzia. Už tým napomáha vzdalovaniu sa Slovenska od hodnôt, ktoré by mala sociálna demokracia presadzovať. V takomto kontexte niet divu, že sa „rovnosť“ vo vládnej rétorike v podstate vôbec neobjavuje: zatiaľ čo ne jeden človek-milión sa nedokáže domôcť spravodlivosti ani v rámci platnej legislatívy, pre hŕstku privilegovaných je koalícia ochotná parlamentom pretlačiť veľkorysú zmenu zákonov v ich prospech. Pre pochopenie priorit vlády stačí sledovať, čomu venuje najväčšiu pozornosť: verejný záujem je v jej agende len okrasou. Najväčšmi podvedení napokon budú voličky a voliči koalíčných strán. Legislatívu je vždy možné opätovne zmeniť a inštitúcie obnoviť, ale stratený čas je nevratný. V tomto zmysle nie je najväčším problémom Slovenska to, čo

táto vláda robí, ale to, čo nerobí a robiť nebude. Preukáže sa to okrem iného na schopnosti našich žiakov a žiačiek čítať s porozumením, kvalite a dostupnosti sociálneho bývania či stave ekologickej verejnej dopravy a jej infraštruktúry.

O tom všetkom hovorím len preto, aby sme boli všímaví a nenechali si svoju pozornosť viesť výhradne tým, čo koalícia vymyslí, aby nás od jej kontroly rozptýlila. Zodpovednosť ústavných pôvodkýň a pôvodcov moci – nás samých – bola síce od vzniku našej republiky vždy rovnaká, dnes si ju však uvedomujeme zvlášť nástojčivo. Napriek tomu neodsudzujeme tých, ktorí tu dnes s nami z najrôznejších príčin nie sú. Skúsme ich dôvodom najskôr porozumieť a až tak ich pozvime pripojiť sa. Praktické občianstvo, ktoré tu dnes a v ďalších mestách uskutočňujeme, totiž nie je len prostriedkom dosiahnutia konkrétnych politických cieľov, ale predovšetkým spoločenským princípom. Jeho ochrana a rozvoj sú najdôležitejšie pre tých, ktorí inú ako občiansku moc nemajú.

Andrea Michalcová

riaditeľka Centra pro informovanou spoločnosť

Deštrukcia demokratických inštitúcií, ničenie právneho štátu, nezávislých médií a občianskej spoločnosti. Zastrážovanie novinárov, podnikateľov a ich rodín, zneužívanie moci. Na Slovensku táto situácia nie je hrozbou, ale realitou. Róbert Fico pár mesiacov po voľbách robí všetko pre to, aby túto situáciu natrvalo zabetónoval.

Ako sa mu to podarilo?

Toxické prostredie na sociálnych sieťach, aktivity ruských tajných služieb a nečinnosť demokratov vo vláde prispeli k úplnej normalizácii prokremeľských naratívov v spoločnosti a doslova a do písmena umožnili politickú existenciu vlády Róberta Fica.

My, Slováci v zahraničí, sa musíme snažiť o to, aby hlas Slovenska bol počuť aj za jeho hranicami. Ako povedala dnes prezidentka v NR SR, vláda nemôže mať všetko a uzurpovať si spravodlivosť a bezpečnosť pre seba.

Musíme sa pripraviť na to, že naše požiadavky a výzvy nebudú naplnené, vládne návrhy zákonov budú schválené a že vláda nebude počúvať ulicu. O to je ale dôležitejšia naša rola.

Čo môžeme robiť?

V prvom rade ísť voliť. Ďalšiu možnosť dostaneme už 23.marca v prezidentských voľbách a následne v druhom kole 6. apríla. Môžeme mobilizovať naše sociálne bubliny, aby šli domov voliť, keďže v týchto voľbách voľba poštou nebude možná.

Ďalej sa môžeme verejne angažovať, chodiť práve na takéto verejne zhromaždenia. Komunikovať so svojim okolím. Venovať sa filantropickým aktivitám, prispievať na zmysluplne projekty, ktoré majú aj politicky presah. Podporovať verejnú diskusiu, odborne argumentovať, neponižovať druhú stranu. Overovať si informácie, a neveriť prvoplánovo rôznym mediálnym senzáciami.

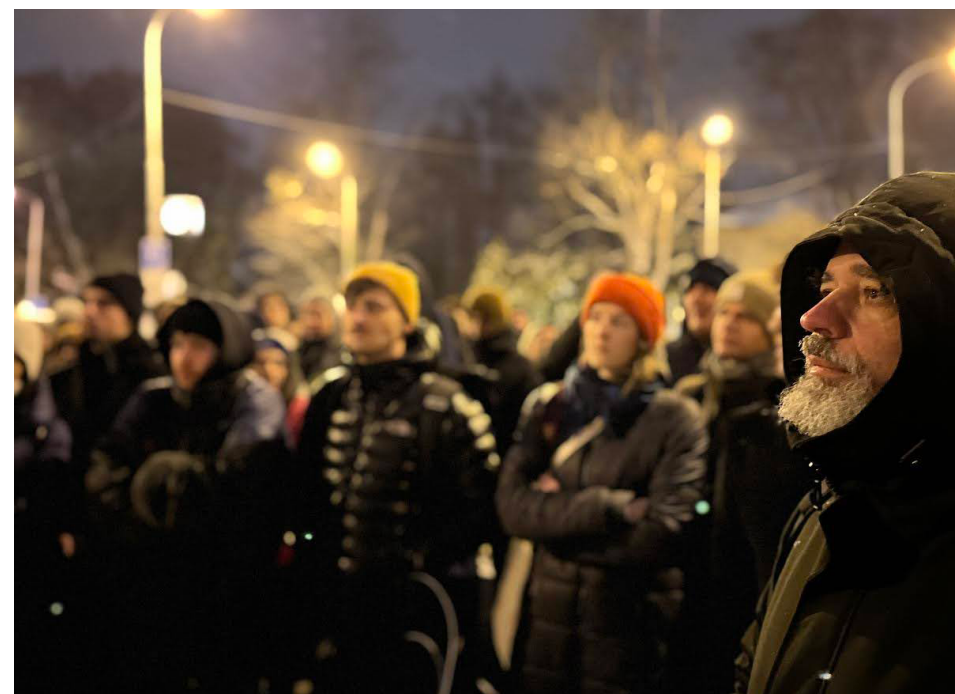
Našou rolou rovnako môže byť komunikovať s našimi českými priateľmi, musíme im neustále približovať vývoj udalostí na Slovensku. Nechceme, aby sa podobný scenár opakoval o pár rokov v Česku.

Veľmi vítam iniciatívu Rekonstrukce státu- pred Vianocami zverejnili výzvu s názvom "Česko proti ohrozeniu právneho štátu na Slovensku". Výzva bola spísaná pod zámerom upozorniť českú občiansku spoločnosť na kroky vlády Roberta Fica, ktoré podkopávajú piliere právneho štátu. Výzva bola šírená prostredníctvom siete k ochrane demokracie, ktorá je v pohotovosti práve pre tieto prípady. Túto výzvu podporilo celkom 12 organizácií a jednou z nich je aj Centrum pre informovanú spoločnosť. Na záver už mám len jedno želanie.

Verím, že raz sa budeme budiť do sveta, kde pravda a láska zvíťazila nad lžou a nenávisťou.

Je to na každom jednom z nás.

Ďakujem!

Otvorená výzva na odstúpenie ministerky kultúry SR

čítala Katarína Štrbová Bieliková

kostýmová výtvarníčka a držiteľka viacerých ocenení vrátane Českého lva

Vážená pani ministerka,

aktuálne dianie na Ministerstve kultúry SR dokazuje, že si ako jeho čelná predstaviteľka zamieňate výkon verejnej funkcie v demokratickom a právnom štáte s autokratickým výkonom moci. Žiadame Vás preto o okamžité odstúpenie z funkcie.

Výkon verejnej funkcie je službou vo verejnom záujme, v prípade MK SR sme však my, pracovníčky odvetvia kultúry, svedkami a svedkyňami presného opaku. Rozhodnutia sú realizované bez akejkoľvek verejnej diskusie alebo rokovaní s odbornou verejnosťou. Žiadna odborná vďaka vedenia rezortnej politiky nebola z Vašej strany prezentovaná a nie je jasné, ako by mali jednotlivé rozhodnutia smerovať k rozvoju odvetvia. Mnohé sú, naopak, v rozpore so Stratégiou kultúry a kreatívneho priemyslu 2030, ktorá bola schválená vládou a je výsledkom dlhoročnej práce a participácie odbornej verejnosti. V súčasnosti však absentujú analýzy

a konštruktívne argumenty, o ktoré sa musia demokratické politické rozhodnutia opierať. Účelové aktivity ministerstva pod Vaším vedením sú nesystematické, deštruktívne, netransparentné, vykonávané výlučne z pozície moci, bez odborných kompetencií či reflexie. Navyše, oficiálne komunikačné kanály ministerstva sa zneužívajú na šírenie zavádzajúcich, diskriminačných, homofóbnych a transfóbnych obsahov, čo je nielen za hranicou profesionálnej i ľudskej etiky, ale potenciálne tiež zákona. Diskriminačné vyhlásenia Vás ako verejnej reprezentantky Ministerstva kultúry sú v príkrom rozpore s podstatou súčasnej kultúry, ktorou je inkluzívnosť. Z týchto dôvodov nereprezentujete pracovníkov a pracovníčky v kultúre, a preto požadujeme Vaše odstúpenie z funkcie. Protestujeme proti zámeru zlúčiť Fond na podporu umenia, Audiovizuálny fond a Fond na podporu kultúry národnostných menšín. Tieto fondy predstavujú nezávislé

a odborné mechanizmy redistribúcie verejných zdrojov v oblasti kultúry a umenia. Návrh na ich zlúčenie a reštrukturalizáciu bez akejkoľvek odbornej diskusie nemôžeme vnímať inak ako pokus o ich politizáciu a deprofesionalizáciu, čo v dlhodobom horizonte povedie k oslabeniu kvality, rôznorodosti, ale aj udržateľnosti kultúry a umenia na Slovensku.

Protestujeme proti navrhovaným legislatívnym zmenám, ktoré by umožnili menovať štatutárov a štatutárky zriaďovaných inštitúcií v gescii MK SR, ale aj ostatných verejných kultúrnych inštitúcií bez verejného vypočutia a bez výberového konania s účasťou odbornej komisie. Práve tento mechanizmus je kľúčový pre garanciu odborných kvalít a profesionalitu vedenia týchto inštitúcií. Rovnako protestujeme proti navrhovanej úprave zákona, ktorá

by zrušila 5-ročné funkčné obdobie a umožnila štatutárov a štatutárky týchto inštitúcií odvolať bez udania relevantného odborného dôvodu. Politické čistky a politické nominácie do funkcií, ktoré by mali byť na úkor odborných kompetencií, považujeme za významnú prekážku rozvoja kultúry a umenia na Slovensku.

Protestujeme tiež proti zámeru zlúčiť Kunsthalle Bratislava so Slovenskou národnou galériou. Vznik samostatnej KHB sprevádzal dlhý a náročný proces, výstavná inštitúcia so zameraním na súčasné umenie predstavuje dôležitý bod ekosystému kultúrnych a umeleckých inštitúcií na Slovensku. Sme si vedomí a vedomé finančnej a personálnej poddimenzovanosti KHB, no jej nevyžiadané a bez akejkoľvek odbornej diskusie realizované zlúčenie so SNG vnímame ako kontraproduktívne a oslabujúce pre obe inštitúcie.

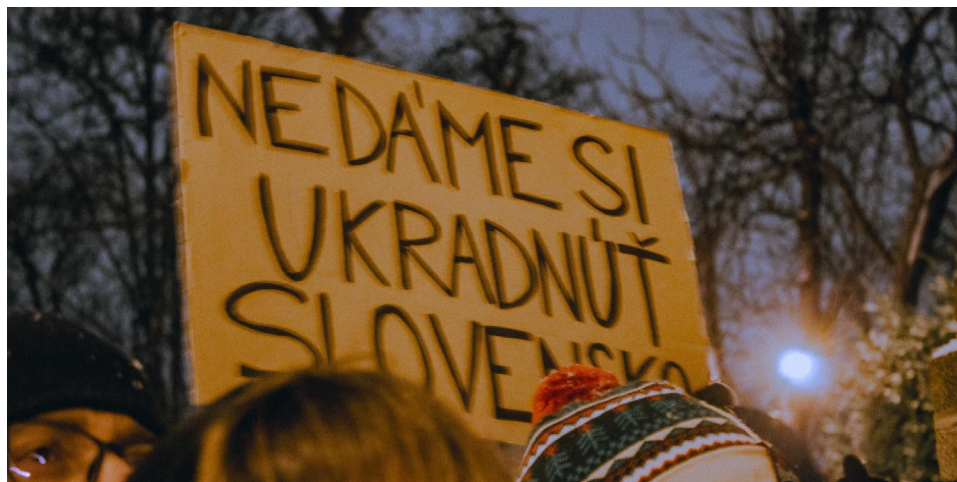
Rovnako nesúhlasíme s rozdelením RTVS na dve samostatné inštitúcie. Tento zásadný krok vnímame ako pokus o mocenské ovládnutie verejnoprávnych médií. Návrh na rozdelenie je prejavom aktuálnej politickej vôle, nevzišiel z odbornej diskusie, navyše nevidíme dôvod vracat sa o trinásť rokov späť a rušiť dnes fungujúcu inštitúciu, ktorej zložky synergicky spolupracujú na všetkých úrovniach.

Protestujeme proti cenzúre programu a zasahovaniu do kompetencií odborných pracovníkov a pracovníčok KHB a ďalších inštitúcií zriaďovaných MK SR. Takáto prax je nezlučiteľná s demokratickými spôsobmi výkonu verejnej funkcie, je prekážkou rozvoja umenia a kultúry na Slovensku a zároveň hrubým dešpektom voči vykonanej odbornej práci.

Protestujeme tiež proti vytváraniu falošných rozporov medzi tzv. „tradičnou“ a „súčasnou“ kultúrou

a umením. Obe vnímame ako súčasť komplexného odvetvia, ktoré je dlhodobo podfinancované a na chvoste verejného i politického záujmu. Osoby pracujúce v umení a kultúre v ktoromkoľvek sektore a zameraní čelia extrémnej prekarizácii práce, neistote a podhodnoteniu. Rozpočtové príspevky pre zriaďované inštitúcie sotva pokrývajú prevádzkové náklady. Kultúrne pamiatky sú často účelovo a viac-menej bez postihu ničené a zanedbávané súkromnými majiteľmi a majiteľkami.

Žiadnemu z týchto násťročných systémových problémov ste zatiaľ nevenovali pozornosť. Namiesto potrebných reforiem vytvárate manipulatívne a vyprázdnené kultúrne vojny, a to najmä prostredníctvom podnecovania homofóbie, transfóbie a stigmatizácie LGBTIQ+ osôb a iniciatív. Tým pokrývate vlastný nezáujem i neschopnosť riešiť systémové problémy rezortu, ktorý nie ste kompetentná spravovať.

Fedor Gál

slovenský politik, sociológ, prognostik

Dnes v mnohých mestách, mestečkách, na mnohých námestiach Slovenska sa opäť stretnú ľudia, ktorí cítia, že krajina sa rúti do priepasti. Potkaniari, v čele dezorientovaného davu, vyzývajú globálny konflikt pod heslom „národných záujmov“. Melódia ich písňaliek je staronová: „Nasledujte ma a budete spasení.“ Nebudete!

Právo na dôstojný život neprichádza darom. A slová nádeje hľadajte v sebe a v spoločenstve podobne hľadajúcich. Hovorím o ceste. Je krivolaká, cieľ

v nedohľadne. Dáva však zmysel, pokiaľ jej smer má oporu vo viere, že sloboda stojí za obeť. Liberálna demokracia je iba kulisou, ktorá otvára dvere diskusií, pochybnostiam, otázkam...

Iba v týchto kulisách však potkaniari strácajú moc a zvuk ich písňaliek zaniká. Priepasť, ku ktorej nás viedli, však ostáva jednou z možností. Vlastne práve táto možnosť sa dá chápať ako memento, ktoré dáva občianskym protestom spoločného menovateľa.

3. verejné zhromaždenie

25. január 2024

Dňa 25. januára sa uskutočnilo tretie občianske zhromaždenie, ktorým sa vyjadril **nesúhlas so zrýchleným schvaľovaním dôležitých zmien bez predchádzajúcej odbornej diskusie**. Účastníci protestu sa opäť zišli, aby upozornili na dôležitosť transparentného legislatívneho procesu a požadovali väčšiu otvorenosť a konzultácie pri prijímaní zákonov.

K zhromaždeniu sa pridali aj ďalšie mestá v zahraničí, vrátane Dublinu, Paríža, Brna a ďalších. Táto medzinárodná podpora ukázala, že otázky právneho štátu a demokratických procesov na Slovensku majú ohlas aj mimo hraníc krajiny.

Organizátori vyjadrili vďaka všetkým, ktorí sa protestu zúčastnili a prispeli tak k šíreniu povedomia o dôležitosti odborných diskusií a demokratických postupov pri tvorbe zákonov.

Hudobný sprievod zabezpečil Milan Malinovský, slovenský skladateľ, textár, spevák a herec. Na konci protestu odznela slovenská hymna.

Ak máte záujem o ďalšie informácie, [kliknite tu](#), a pre prehliadanie fotiek pokračujte na tejto [stránke](#).

Andrej Probst

predseda Pražskej kaviarne

Ďakujem za vašu trpezlivosť, že tu stojíte už po tretí krát v rade a vyjadrujete svoj občiansky postoj pokojnou a nenásilnou cestou. Vaša vytrvalosť a váš počet, ktorý rastie, sú nádejou, že sa veci na Slovensku môžu zmeniť k spravodlivejšiemu Slovensku.

Stručne si pripomeňme naše očakávania od vlády a parlamentu Slovenskej republiky. Požadujeme:

1. pred schválením veľkých zmien viesť širokú odbornú debatu a hľadať čo najširší kompromis,
2. trpezlivo vysvetľovať verejnosti kroky vládných a štátnych inštitúcií,
3. posilňovať nezávislosť štátnych inštitúcií,
4. ísť príkladom slušnosti pre občanov
5. poskytovať informácie o vládných krokoch rovnocenne všetkým spravodajským médiám.

Nie sme v tom sami. Podobné požiadavky ako my, majú aj:

- občania, ktorí sa dnes zapojili do verejných zhromaždení v 23 mestách po celom Slovensku,
- pripojili sa krajanovia zo zahraničia v štyroch krajinách, v piatich mestách, pani prezidentka Slovenskej republiky

na parlamentnej pôde vyzvala Národnú radu, aby zmeny neschvaľovala v skrátenej konaní,

- ani Rada prokurátorov nesúhlasí so zvoleným legislatívnym postupom a ani s navrhovanými zmenami v oblasti trestného práva,
- časť krajských prokurátorov žiada zachovanie kontinuity v dozore prípadov špeciálne prokuratúry,
- hlavná európska prokurátorka aj s európskym prokurátorom za Slovensko kritizujú rýchly postup schvaľovania výrazných zásahov do legislatívy,
- Európsky parlament 496 hlasmi vyzýva slovenskú vládu na dodržiavanie zásad právneho štátu a zásadu lojálnej spolupráce s inštitúciami Európskej únie.

Nesmiem zabudnúť na opozičné politické strany, ktoré rokujú v parlamente deň i noc, aby legislatívne zmeny šli štandardnou cestou.

- Mohol by som v tomto zozname pokračovať ďalej, na záver spomeniem už len študentov Právnickej fakulty, ktorým sa podarilo zorganizovať debatu s odborníkmi z oboch táborov na budúci týždeň v utorok. Čo nedokázali politici, podarilo sa študentom.

Priznám sa, že neviem, či sa nám všetkým vymenovaným podarí udržať spravodlivé Slovensko. Ale som si istý, že ak sa to má podariť, tak všetci spolu nesmieme byť ticho a nesmieme byť pasívni.

Slavomír Kaminský

člen Pražskej kaviarne

Milí priatelia,

Ešte pred mesiacom som si nevedel predstaviť, že rečnám na tomto pódiu. Teraz tu stojím ako jeden z generácie 50-nikov a so zhrozením sledujem ako niektorí politici približne v mojich rokoch nielen aktívne demolujú právny štát, ale obávam sa, že inšpirujú aj tých mladších a šíria populistickú nákazu aj do okolitých štátov.

Rozhodol som sa ozvať, lebo vidím, že slovenská spoločnosť sa ocitla na palube lietadla, ktoré unáša teroristická skupina birmovaného komunistu. Aktuálne udalosti mi veľmi dôrazne pripomínajú časy, keď podobná teroristická skupina na čele s Gustávom Husákom riadila socialistické Československo. V tejto temnej dobe kto držal hubu a krok, ten sa mohol v klude vznášať v oblakoch, kurizovať pilotom, ale nemohol vystúpiť. Mierumilovní, vystrašení pasažieri mohli pokorne živoríť, ale nemohli slobodne žiť. Ako človek, ktorý prežil 18 rokov svojho života v socialistickom Československu vnímam veľmi citlivo signály rizika návratu do temnej minulosti. V husákovskej komunistickej diktatúre sme si museli dávať veľký pozor, čo hovoríme a robíme, aby sme tým neohrozili seba, prípadne aj svoju rodinu. Máme teraz Január 2024 a ja som šťastný, že môžem slobodne hovoriť. S rozhorčením sledujem čo

sa na Slovensku deje. Každodennou realitou je brutálna polarizácia slovenskej spoločnosti a neschopnosť, prípadne neochota vecne diskutovať. Som presvedčený, že každá nová kauza tohto koaličného teroristického komanda oslabuje odolnosť a ohrozuje zmysluplnosť existencie Slovenskej republiky. Na jednej strane vidím socialistické žvásty Fica o MIERI, prípadne Pelleho pokrytecký POKOJ a na druhej strane vidím besnenie svorky inkvizítorov ako sú Šutaj Eštok, Taraba, prípadne Robert Kaliňák, alebo Tibor Gašpar.

Celé mi to pripadá ako návrat do normalizácie pred rok 1989. V hrobe sa musia obracať obeť komunistického teroru, keď vidia birmovaného komunistu ako sa hrá na bojovníka za ľudské práva. Takmer každý deň nás nápady novodobých normalizátorov unášajú preč od riešenia skutočných problémov Slovenska.

Dlhé roky žijem v naivnej viere, že za každý zločin, alebo dobrý skutok má prísť spravodlivý trest, alebo zaslúžená odmena. Myslím si, že nevyvodzovanie osobnej zodpovednosti, netrestanie zločinov a chýb je akcelerátorom rozkladu spoločnosti. Logicky potom nasleduje tvrdý náraz. Prevenciou katastrofy

zhavarovania Slovenska by mala byť naša občianska angažovanosť, naše demokratické hodnotové nastavenie či už v duchu života v pravde a láske, alebo aspoň v zmysle zásady nerobenia iným to, čo nechcem aby iní robili mne.

Na záver chcem pripomenúť, že Slovensko má svoju neslávnu historickú skúsenosť z kamarátstva s Hitlerom a Stalinom. Následne má Slovensko ďalšiu skúsenosť vrúcnych objatí a pusinkovania generálnych tajomníkov Husáka a Brežneva. Prajem birmovanému

komunistovi, maďarskému diktátorovi a doživotnému ruskému prezidentovi nech si svoje kamarátstvo naďalej rozvíjajú, ale len privátne a za svoje peniaze. Nech si kludne chodia aj na spoločné dovolenky, ale nech do svojich zvrátených plánov nezaťahujú slobodných a demokraticky zmýšľajúcich občanov.

Ďakujem, že tu spoločne bojujeme Za spravodlivé Slovensko!

Radovan Lukáčik

študent 1. lekárskej fakulty

Dobrý deň,

Mám 24 rokov a celý môj život som aj vďaka mnohým z vás prežil v slobodnej krajine. Nikdy som v našich uliciach nevidel Ruské tanky, nevidel som ostatný drôt na našich hraniciach, necítil som úzkosť z udavačstva, nemusel som cenzurovať svoje názory a nebol som nútený žiť v klietke. Som členom prvej generácie Slovákov, ktorá od malička môže o sebe hovoriť ako o plnohodnotných Európanoch. Napriek absencii osobnej skúsenosti s totalitou, si však ja a moji rovesníci veľmi dobre uvedomujeme hodnotu slobody, demokracie a funkčného právneho štátu. Veľmi dobre vieme, že to, čo nám naši rodičia a starí rodičia vybojovali v novembri na námestiach môžeme bohužiaľ veľmi rýchlo stratiť. Svojou pasivitou, apatiou, porazeneckou náladou a nezaujmom o veci verejné. Tieto pocity musíme odmietnuť a nahradiť ich odhodlanosťou, trpezlivosťou a nezlomnosťou. Len vtedy si ubránime demokraciu a spravodlivosť zoči-voči politikom, ktorí sa chodia klaňať na Tisov a Husákov hrob.

Dámy a páni, výsledok septembrových volieb nemôžeme vnímať ako porážku našich hodnôt. Treba ho vnímať ako pozvánku do boja. Do boja za obranu toho, čomu veríme, čo budujeme

a za čím stojíme. Demokracia je práca navyše. Demokracia sú mrazivé večery na námestiach, demokracia je horlivé presvedčanie názorových oponentov a demokracia je podpora zmysluplných aktivít. Nenechajme sa znechutiť a bojujme za svoje ideály.

Ak si dnes odmyslíme úžasnú občiansku spoločnosť, tak je na Slovensko z diaľky bohužiaľ tristný pohľad. Naša krajina nevzkvetá a stáva sa krajinou krivých zrkadiel. Pravda sa považuje za lož, konšpirácie a dezinformácie sa stali plnohodnotným a pomaly už väčšinovým názorom a slušnosť sa stala slabosťou. Vládne nám garnitúra, ktorá sa neštíti ničoho a rozhodla sa rozmontovať základy nášho štátu len aby sa vyhla spravodlivosti. Znova sa snažia uniesť si Slovensko pre seba. Rozhodli sa šikanovať čestných policajtov a prokurátorov, rozhodli sa ostrakizovať nepohodlných umelcov, rozhodli sa ovládnuť našu prírodu, rozhodli sa nás uniesť do minulosti a po novom aj niekde za Ural. Kde berú tú drzosť hlásať tie hanebné nezmysly tvárou v tvár našim Ukrajinským priateľom, ktorí zomierajú aj za našu slobodu a bezpečnosť. Kde berú tú drzosť šoférovať opití po nociach a potom zo seba robiť obeť. Kde berú tú drzosť urážať študentov, ktorí im nastavujú zrkadlo. Kde berú tú drzosť bezdôvodne rozpúšťať fungujúce

demokratické inštitúcie. A kde berú tú drzosť toto všetko robiť bez riadnej diskusie a riadneho legislatívneho procesu.

Ak sa poctivo pozrieme na našu situáciu, tak zistíme, že čelíme mimoriadnemu zlu. Avšak nie sme bezmocní. Nie je nič ľahšie ako sa tomuto zlu postaviť. Každý deň a v každej situácii, ktorá si to vyžaduje. Musíme byť aktívnymi a zodpovednými občanmi. A ak si Robert Fico myslel, že keď nás svojou politikou vyženie do zahraničia a my stratíme záujem o svoju krajinu, tak je na veľkom omyle. Nám na Slovensku záleží, chceme aby prosperovalo, aby sa stalo modernou krajinou a aby napravilo svoje chyby

z minulosti. Sme tu a sme ochotní sa za to, kedykoľvek postavíť v Prahe, v Brne, v Krakove, v Paríži a kedykoľvek na svete.

Vážené dámy, Vážení páni,

Musíme sa však pripraviť aj na to, že koalícia mocensky pretlačí svoje hanebné zmeny trestného zákona a náš niekoľkokomesačný boj neskončí happy endom. Tak či onak tento boj má obrovský význam. Pozerá sa na nás Európa, pozerá sa na nás svet, pozerajú sa na nás budúce generácie. Vďaka nám vedia, že Slovensko nie sú len názory a kroky vládnej koalície, ale že Slovensko je plné slušných ľudí, ktorí vravia: „Nie v mojom mene!“

Nikolas Prejsa

pozdrav od organizátorov protestov v Prešove

Pozdravujem všetkých krajanov, ktorí sa z pohodlia svojej obývačky už nedokážu prizeraf tomu, čo sa deje na Slovensku. Ďakujem, že vám nie je jedno, do akej izolácie nás vedie súčasná vládna koalícia. Ďakujem, že myslíte na nás, na svojich blízkych, na mladých ľudí, ďakujem, že myslíte na spravodlivosť.

Teraz si v hlave odpovedzte na pár otázok:

Vedeli by ste žiť v krajine, v ktorej vláda kontroluje médiá?

Vedeli by ste žiť v krajine, v ktorej súdny systém nerešpektuje princípy spravodlivosti?

Vedeli by ste žiť v krajine, v ktorej sa premiér vysmieva vášmu dieťaťu?

Vedeli by ste žiť v krajine, v ktorej sa vášmu dieťaťu vyhrážajú smrťou?

Vedeli by ste žiť v krajine, v ktorej politici budú fúkať 15 hodín po havárii?

Vedeli by ste žiť v krajine, v ktorej Fico ovládne všetky kľúčové inštitúcie?

Preto vás úprimne chápem, prečo nestojíte na námestiach v svojich rodných mestách. Nechcete byť súčasťou takejto krajiny, kde sú základné hodnoty a práva ohrozené. Ale vaša dnešná prítomnosť tu, v Prahe, znamená, že vaše srdcia

a myšlienky sú stále pevne spojené so Slovenskom. Vaša podpora, vaša solidarita prekračuje hranice, a vďaka tomu sme teraz silnejší aj na Slovensku. Tento signál, ktorý tu dnes vysielate, určite nie je len symbolickým gestom.

Som študent Univerzity Komenského v Bratislave. Som študentom tej univerzity, kde dekan právnickej fakulty nie je apolitický. Je už preukázateľné, že je nominantom jednej z politických strán na pozícii šéfa štátnej volebnej komisie. Nie je mi to jedno. Nie je mi to jedno preto, pretože kvôli tomuto človeku sa študent Marek Janiga stal terčom posmeškov premiéra nenávisti – Roberta Fica. Verejne ho ponížil a teraz dostáva vyhrážky smrťou. Kedy si sme hovorili, že nižšie sa už klesnúť nedá, ale po tomto, Robert Fico prerazil ďalšie dno.

Bojujme, nevzdávajme to. Pretože toto vládna koalícia chce. Nemôže nám byť jedno, kam sa Slovensko bude uberať. Tu ste vyrastali, tu máte svoje rodiny. Preto keď teraz počujete moje slová, stojím na tribúne v Prešove. Ďakujem za vás, ďakujem za to, že nám dávate nádej, že Slovensko má na viac, ako na Roberta Fica a Andreja Danku.

4. verejné zhromaždenie

1. február 2024

Blížil sa záver zápasu o spravodlivé Slovensko. **Zákon o zrušení Úradu špeciálnej prokuratúry a výrazné zmeny v trestnom poriadku vstupovali do záverečnej schvaľovacej fázy v Národnej rade Slovenskej republiky.**

Preto sa 1. februára konal v Bratislave najväčší protest zo všetkých, ktoré doposiaľ prebehli. Organizátori zvolali do Bratislavy ľudí z celého Slovenska, aby spoločne vyjadrili svoj nesúhlas s týmito legislatívnymi krokmi. Pre tých, ktorí sa v tom čase nachádzali v Prahe, bola pripravená možnosť vyjadriť podporu spravodlivosti na Slovensku rovnakým spôsobom.

Organizátori vyjadrili vďaka všetkým, ktorí sa zhromaždenia v Prahe zúčastnili a prispeli tak k vyjadreniu solidarity s občanmi Slovenska v ich snahe o spravodlivé a transparentné legislatívne procesy.

Hudobný sprievod Viktória Olejárová. Na konci protestu odznela slovenská hymna.

Ak chcete získať viac informácií o našom proteste , [kliknite tu](#), a pre fotky navštívte tento odkaz [sem](#).

Andrej Probst

predseda Pražskej kaviarne

Dnes budem veľmi stručný.

Mám pár otázok, ktoré sa pokúsím aj sám zodpovedať. Na záver však mám jednu otázku pre vás...

Čo sa aktuálne na Slovensku, v našej domovine, deje?

Vládna koalícia:

- ruší Úrad špeciálnej prokuratúry,
  - zmierňuje sadzby trestov za ekonomickú kriminalitu, korupciu a závažnú trestnú činnosť,
  - skracuje premlčacie lehoty.
- Prečo to nie je v poriadku?
Pretože tieto zmeny sa schvaľujú:
- v skrátenom legislatívnom konaní,
  - bez predchádzajúcej odbornej diskusie,
  - bez spoločenskej objednávky,

-bez širšieho spoločenského konsenzu,
-bez analýzy dopadov.
Nehovoriac o tom, že medzi navrhovateľmi sú aj tí, ktorí sú sami obvinení.
Aké dôsledky to bude mať?

Zanikne trestnosť mnohých trestných činov. Kauzy, ktoré už dlho traumatizujú spoločnosť, nebudú dôkladne vyšetrené. Zvýši sa motivácia páchať trestnú činnosť. To povedie k masívnemu porušovaniu práv poškodených. Štát nebude vedieť zabezpečiť bezpečnosť a ochranu majetku svojich občanov.
A teraz otázka pre vás: Je to naozaj to, čo chceme?

Ďakujem, že bránite spravodlivé Slovensko.

Fedor Gál

slovenský politik, sociológ, prognostik

Slovenský národný papiňák je na prasknutie. Keď sa tak stane, nebude to pekný pohľad.

Vypúšťajme paru každý deň – tam, kde sme a akí sme. Každý deň! To je iná káva, ako predniesť príležitostne na mítingu plamenný prejav.

Keď som v časoch pred tridsiatimi piatimi rokmi prichádzal ráno do bratislavskej

centrály Verejnosti proti násiliu, zvykol som hovoriť: Definitívne víťazstvo je naše. Opakujem: Definitívne víťazstvo!

Za tie roky sme veľa razy dostali na frak. A stále dostávame. Hovorím však o niečom, čo presahuje naše životy. Hovorím o viere, nádeji, ceste a cieľi. O tom hovorím!

Ešte raz: Definitívne víťazstvo je naše!

Samuel Zubo

predseda Srdcom Doma, člen Pražskej kaviarne, skaut, IT dobrovoľník pre Slovensko

Sme len špičkou ľadovca!

Každý z nás, ktorí dnes stojíme v Prahe a ďalších námestiach v zahraničí máme blízkych, ktorí podporujú pozitívne zmeny na Slovensku. Stoja za nami, sú radi, že sme tu aj za nich. A my zase získavame energiu od nich, keď počúvame ich slová podpory. Sme ako špička ľadovca, ktorú dvíha nad hladinu masa dobrých ľudí.

V posledných parlamentných voľbách požiadalo o voľbu poštou až 73 000 voličov. Aj keď všetci nevolili, počet odovzdaných hlasov narastá. Každýmivoltbamijehlaszo zahraničia silnejší a hlasy zo zahraničia sa premenili až na tri mandáty v parlamente..

Ľadovec sa tak zväčšuje a jeho špička je stále ostrejšia.

Po sčítaní hlasov sme si potvrdili, že zahraničie nevolí extrémistov, xenofóbov, populistov.

Nežijeme podľa hesla "nehas čo ťa nepáli". Sme iní. Máme to v sebe. Nemôžeme inak. Cítíme, že je správne, postaviť sa za dobro a žiť dobro. Ťažko je nám ubrániť sa porovnávaní Slovenska s modernými krajinami. Vieme, že Slovensko môže byť lepším miestom pre život.

Čoskoro budeme voliť prezidenta republiky. Zvoľme toho najlepšieho kandidáta. Poslanci nám stále neumožnili voliť prezidenta zo zahraničia. Zoberme priateľov a urobme si výlet na Slovensko aspoň na 2. kolo volieb. Ten pocit, že sme opäť prispeli k zmene nás bude hriať ďalších 5 rokov.

Budme špičkou ľadovca ktorá postupne mení Slovensko.

Andrea Michalcová

riaditeľka Centra pro informovanú spoločnosť

„ NAŠE ZEMĚ NEVZKVÉTÁ ”

Povedal Václav Havel porevolučnú realitu obyvateľom vtedajšieho Československa. „Nevzkvétá“ ani dnešné Slovensko.

Vláde Róberta Fica na demokracii a právnom štáte nezáleží. Podľa jeho slov, boli 3,5 roka sledovaní, šikanovaní, niektorí z nich sedeli vo väzení. Nikdy to už nechcú zažiť. Preto si plánuje, ktorý mení Slovensko na autokraciu.

Zmena trestného zákona je len začiatok. Pôjdu oveľa ďalej. Ide im o všetko.

Keď zlyhá vláda a inštitúcie, musí nastúpiť na pomyselný front občianska spoločnosť, a svoj štát chrániť. Preto tu stojíme.

**NIKAM NEODCHÁDZAME.
NEBUDEME MLČAŤ.**

Budeme bojovať. Ďalší veľký boj nás čaká čoskoro. Konkrétne 23. marca a 6 apríla. Praha je od najbližšej volebnej miestnosti vzdialená približne 3 hodiny cesty autom, alebo 3,5 h cesty vlakom.

CHOĎTE DOMOV VOLIŤ.

Voľba zo zahraničia nie je možná.

Na záver opäť slová Václava Havla:

„Nikdy nesmíte posudzovať situáciu podľa toho, koľko ľudí oslavuje víťazstvá, ale jedine podľa toho, koľko jich je ochotno za ňu bojovať.“
A nás tu vidím veľa.

Marek Janiga

študent práva

Je vás tu naozaj extrémne veľa. Som veľmi rád, že tu môžem byť. Pôvodne som plánoval poslať list za nás študentov na Slovensku, ale rozhodol som sa prísť medzi vás a to aj z osobných dôvodov, keďže sám som študoval v zahraničí, skončil som tam strednú školu a po maturite som mal dilemu, ako množstvo študentov, ktorí tu stoja, či ísť späť na Slovensku, či sa tam vrátiť, alebo ostať inde. Nemyslím si, že som urobil správne, alebo nesprávne rozhodnutie, keď som sa vrátil. Jednu vec viem, že na Slovensku chcem zostať a chcem tam vychovávať svoje deti. Na chcem na Slovensku pracovať a žiť, lebo je to naozaj úžasná krajina.

A práve kvôli tomu sme sa postavili ako študenti, a v podstate sme vlastne nepostavili. Napísali sme otvorený list, ktorý možno mnoho z vás videlo a žiadali sme o diskusiu. Tak ako to býva v bežných demokratických krajinách, že si sadneme, povieme si veci za a proti. Všetko vyzeralo úžasne, diskusia nám bola slúbená, zorganizovali a pozvali sme hostí. Až do momentu, keď sa ozval pán premiér, ktorý tejto diskusii dal ešte ďalšiu štipku dôležitosti. To najdôležitejšie sa stalo až potom. Keď sme prišli na akademický senát, na akademickú pôdu, ktorá má byť tým miestom, ktoré stráži pravdu, slobodu

– bolo nám povedané, že „študenta sa nezastaneme, pokiaľ premiér bude útočiť na neho, na jeho výzor, diskusia nebude, pokiaľ bude téma živá, pokiaľ bude Úrad špeciálnej prokuratúry existovať“. Takže toto sú výsledky nášho senátu.

Ale to dôležité čo sa mi žiada povedať je, že naozaj si veľmi vážim vašu podporu aj zo zahraničia a veľmi si cením aj to, že tu stojíte a že by ste tu nemuseli stáť. Že ste šikovní ľudia, ktorí sa vedia uplatniť aj inde, a že naozaj vám záleží na Slovensku. A ten symbol vlastenectva, ktorý sa tak na Slovensku pretŕča, tá slovenská vlajka, ktorej význam bol znovu ukradnutý, veje aj na takomto zhromaždení a v prvom rade vám veľká vďaka!

Aby sme sa nepozerali len dozadu, na to čo bolo, na to čo kto kde vyslovil a povedal, zorganizovali sme pluralitnú diskusiu bez pána dekana, pozvali sme na ňu obe tábory. Diskusia prebehla veľmi slušne. Výstup do alternatívnych médií bol – nula citátov, nula relevantných informácií. Výstup bol, že Janiga je spolitizovaný a celá diskusia bola spolitizovaná. Je to dôsledok ničoho.

O čo by som vás chcel poprosiť, aby ste nezabúdali na Slovákov. Viem, že je tu

mnoho Čechov, ktorí prišli podporiť. Vysvetľujte veci, ktoré vy vnímate svojim rodinám, vrámci malých bubliniek, ktoré sa zdajú tak veľmi nepodstatné. To sme robili aj my. Nemysleli sme si, že sa ozve pán premiér, že sa akýkoľvek list dostane niekam. Považovali sme to za svoju občiansku povinnosť, keď sa niečo pácha niekde, keď sú niekde tak absurdné vyhlásenia, že niekde pôsobí zločinecká skupina, tak podľa slovenského práva pán dekan by mal povinnosť podať trestné oznámenie, inak sa sám dopúšťa trestného činu. Tak toto jediné sme urobili a snažili sme sa našu malú bublinku ovplyvniť. Táto bublina narastá a narastá, a verím

v to, že keď sa pridajú aj vaše bubliny, takže spoločne, či už v prezidentských voľbách alebo celkovo ako Slováci dokážeme meniť spoločnosť k lepšiemu.

Ako tu už predtým bolo spomenuté – slušnosť, vecnosť a odbornosť! A myslím si, že má to význam a to víťazstvo bude naše! Ďakujem veľmi pekne a chcel by som vás poprosiť, pokračujte, nelámte nad Slovenskom palicu, pretože ja tam ostávam, prosím v nejakom bode sa vráťte a vybudujme spolu lepšie Slovensko!

Ďakujem.

Prejav manželiek a sestry vyšetrovateľov

J. Ďurková, J. Koteková,
N. Svítková

Dobrý večer Praha,

Ďakujeme všetkým vám, ktorí ste prišli sem na námestie. Osobitne rodáčkam a rodákom zo Slovenska, ktorým nie je jedno, čo sa deje na Slovensku. Prišli ste a prichádzate stále napriek vyjadreniu vládnej moci Slovenskej republiky, že vaša účasť na protestoch je zbytočná.

Vládna koalícia tvrdí, že napriek protestom zruší ÚŠP (Úrad špeciálnej prokuratúry) a zníži tresty za závažnú hospodársku a majetkovú kriminalitu. Vláda Slovenskej republiky chce skrátiť premlčacie doby trestných činov, čím hrozí, že páchatelia zostanú nepotrestaní.

My veríme, že naša účasť na protestoch na Slovensku aj v zahraničí zbytočná nie je a že náš hlas určite nie je nevypočutý. Žiadneho politika totiž nenechávajú chladným 10-tisíce ľudí v uliciach. Aj vďaka ľuďom na námestiach ešte nie je prijatá obľudná novela Trestného zákona a nie je zrušený ÚŠP. Aj vďaka protestom nedošlo ešte k zmenám v Trestnom poriadku, ktoré znefunkčnia trestný proces na Slovensku a zabránia stíhaniu organizovaného zločinu.

Podakovať sa za váš záujem o dianie na

Slovensku sa vám chceme najmä v mene našich manželov policajtov a ich rodín, ktorým sa súčasná vláda Slovenskej republiky mstí za to, že chceli stíhať ľudí bez ohľadu na meno a spoločenský status.

Policajtom NAKA (Národnej kriminálnej agentúry), ktorí boli členmi tímu Očistec (kauzy, v ktorej sú stíhaní Tibor Gašpar, Norbert Bödör a ďalšie bývalé špičky slovenskej polície), bránia chodiť do roboty, lebo pár vyvoleným kamarátom Róberta Fica dali pocítiť, že aj oni sú len ľudia, že aj pre nich platí zákon.

Ministerstvo vnútra potichu začalo s reorganizáciou NAKA. Reorganizácia ÚIS (Úrad inšpekčnej služby) už prebehla v expresne rýchлом čase pod vedením dva krát obvineného, v Bielorusku sa skrývajúceho Branislava Zuriana. Reorganizácia NAKA a ÚIS má za cieľ odstaviť od roboty tých policajtov, ktorí ešte pracujú a nie sú ochotní ohnúť chrbát. Reorganizácia má za cieľ zbaviť sa policajtov, ktorí verili a stále veria, že zákon platí rovnako pre všetkých.

Ministerstvo vnútra na čele s Matúšom Šutajom Eštokom reorganizáciou NAKA

a ÚIS ruší miesta poctivým policajtom a preraduje ich na krajské a obvodné oddelenia. Pri preradení si dáva ministerstvo záležať na tom, aby boli títo policajti prevelení ďaleko od miesta bydliska, na miesto, ktoré bude pre nich neprijateľné a životná situácia ich tak donúti odísť do civilu.

Vládna koalícia skúša, kam až môže zájsť. Ak nebude vidieť a počuť, že existuje uvedomelá občianska spoločnosť, ktorej to nie je jedno, máme obavy, že týmito pretláčanými zmenami v trestnej politike to zďaleka neskončí.

Máme strach, že prídeme už teraz

o tak krehký právny štát. Bojíme sa, že sa budeme zobúdzat do krajiny, v ktorej bude znovu osobitná kategória beztrestných nedotknuteľných ľudí – tých „našich“ ľudí.

Veríme, že aj vďaka každému z vás, vďaka 10-tisícim ľuďom na námestiach po celom Slovensku a už aj v zahraničí sa im to tak ľahko nepodarí.

Ešte raz vám všetkým veľmi pekne ďakujeme za podporu v boji za spravodlivé demokratické Slovensko, za náš domov. Za miesto, kde možno raz aj vy a vaše rodiny budete chcieť žiť.

S úctou a vďakou

Ján Kendera

predseda Společnosti gen. dr. M. R. Štefánika, z. s. v České republice

Vážení priatelia,

protestné akcie vo všeobecnosti nepatria k činnostiam spolku M. R. Štefánika v Prahe, ktorého som predsedom a preto, tento prejav nereprezentuje stanovisko spolku, hovorím za svoju osobu.

Všetci sa tu asi zhodneme, že najväčším hrdinom Slovenska je Milan Rastislav Štefánik. Zhoduje sa na tom národ snád naprieč celým spektrom obyvateľstva. Potvrdzujú to po 3 desaťročia aj naši čelní predstavitelia, ktorí pri návšteve Prahy neobídu sochu generála Štefánika na Petříne. Učinil tak pri svojej prvej zahraničnej návšteve aj súčasný pán premiér.

MRŠ povedal mnoho nadčasových výrokov, dnes spomeniem tento. „Pravde veriť, pravdu žiť a pravdu brániť!“ Znamená to, že pravdu nestačí len veriť, treba všetko súčasne! Už prvé kroky súčasnej vlády SR vedú k podryvaniu týchto hodnôt. Pravde sa neverí, ale sa sponchybňuje, pravda sa nežije, žije sa v klamstvách a pravda sa nebráni, lež sa po nej šliape!

Či môžeme veriť štátu, ktorý sa snaží zmeniť systém súdnictva v zrýchlenom konaní? Môžeme veriť štátu, ktorý nedokáže spravodlivo potrestať nepravosť? A môžeme vôbec veriť premiérovi štátu, ktorý uisťuje svojich

občanov o mieri v hlavnom meste susedného štátu, v ktorom nikdy od vypuknutia vojny nebol a zároveň sa pri prvej príležitosti tomuto mestu vyhne?

Môžeme veriť vláde, ktorá neverí vo vojenské vyriešenie najväčšieho vojenského konfliktu v Európe od konca Druhej svetovej vojny?

Môže takáto vláda zodpovedne rozhodovať o obrane vlastného štátu?

Môžeme veriť v štát, ktorý neverí svojim spojencom?

MRŠ, bol diplomatom, ktorý presvedčil svetové mocnosti uznať samostatnú Československú armádu prv, než vznikol štát, za ktorý bojovala. Diplomacká práca Štefánika vybuďovala neznámemu Slovensku v spojení s Českom pevné vzťahy so svetovými mocnosťami, bez ktorých by naša štátnosť ostala len v básňach či piesňach.

Štefánik vybuďoval početnú armádu Československých legionárov, ktorí bránili mier v Európe od Balkánu, cez Taliansko a Francúzsko až po ruskú Sibír. Boli to naši legionári, ktorí na ďalekom Sibíri zvädzali boje s Bjalogvardejcami proti Červenej Armáde. 40 rokov komunizmu, nám tieto dejiny z učebníc vymazalo.

Samostatné Slovensko nadviazalo na hodnoty M.R. Štefánika v spolu-budovaní novej Európy. Už 20 rokov sme spojencami

v Európskej únii a NATO. Kroky súčasnej vlády oslabujú štát z vnútra nebývalou liberalizáciou legislatívy v oblasti korupcie a súčasne začínajú opovrhovať našimi spojencami. V situácii, kedy sa celá Európa zjednocuje v spolupráci na obrane, vlády Slovenska a Maďarska namiesto pomoci pre suseda, ktorý bol napadnutý, darebáckym a zbabelým spôsobom, snažia sa zo situácie vyťažiť v svoj prospech.

Nedávna slovenská návšteva Ukrajiny pripravila Maďarsku diplomatický precedens zamenením Kyjeva za Užhorod. Maďarsko sa následne bezočivým spôsobom stavia vo svojich vzťahoch s Ukrajinou do pozície obeť, ktorá bráni svojich krajanov v zahraničí. S takouto prehnanou národnostnou politikou má pritom negatívne skúsenosti aj Slovensko a náš pán premiér v nej, zdá sa, hrá ochotne úlohu „užitočného idiota“. Premiér Slovenska pred voľbami ohlasoval mier a ukončenie vývozu zbraní na Ukrajinu, zároveň sa nebráni ich komerčnému predaju a súčasne neverí vo vojenské vyriešenie vojny. Zahraničná politika Slovenska sa začína prezentovať klamstvom a zradami ideálov samotných predstaviteľov nášho štátu. Platí to tak pre pána premiéra, ako aj pre pána predsedu Národnej rady. A platí to aj pre prezidentského kandidáta, ktorý bezcharakterným spôsobom dáva príklad občanom, ako nezodpovedne sa chová a nespokupuje vo vyšetrovaní s políciou po dopravnej nehode, ktorú sám zavinil. Práca M. R. Štefánika je pošpinená, potupená a zradená!

Ako dôkaz prečítam niekoľko úryvkov z prejavu gen. MRŠ „Kto za pravdu horí“. V roku 1917 ním verboval našich rodákov v USA do Československých légii:

...Žiaden národ nepožíval dosiaľ trvalej slobody, ak si ju nevydobyť sám a neposvätil vlastnými obeťami na majetku i životoch. Že v plnom vedomí tejto historickej pravdy domáhajú sa Česi a Slováci svojich práv, to dokazuje martýriom státisícov našich, a trvalý, húževnatý, organizovaný boj všetkých vrstiev národa....

...Spojenci odrazili všetkých čakaných-nečakaných anjelov mieru, pripomenúc im energicky, že nemožno bez straty cti vyjednávať s organizátormi najpodlejších zločinov....

....Je pravdepodobné, že nepriateľ zneužívajúc zručných hesiel za pomocou rôznych agentov, bude chcieť previesť proti mobilizáciu ľudí nevedomelých, zbabelých a ničomných, aby nám znemožnil postaviť sa v dôstojnom počte po boku spojencov a s tým dobyť si aj formálnych záruk pre víťazstvo nášho politického programu....

...Ak sa objavia farizeji a zákonníci, nedajte sa zmýliť falošnými rečami.

Nikto nech Vám nehovorí o mieri a o láske ku človečenstvu, Vám, členom Česko-Slovenského národa, ktorý prvý hlásal dnešné ideály humanity, za ne storočia bojoval a trpel. My nenapádame, ale hájime naše práva a hájiť ich musíme, ak sa nechceme zrieknuť ľudskej dôstojnosti. Beda pokoju bez slávy príčiny. Beda aj tým, ktorí by si mysleli, že možno načrtať obraz budúceho mieru krvou malých národov! Ktože by pochyboval o víťazstve pravdy, ktorú dnes pod nátlakom svedomia a logiky vyznáva celý civilizovaný svet?

M.R.Š.

Pozdravy z Paríža od Parížskej kaviarne

Dámy a páni,

pozdravujeme Vás z dnešného občianskeho protestu Za spravodlivé Slovensko v Paríži, z krajiny slobody, rovnosti a bratstva. Vyjadrujeme Vám nielen našu podporu, ale aj úctu a vďaka za to, že sa pravidelne stretávate na námestiach a nie ste ticho.

Aj my máme na Slovensku rodinných členov, priateľov a blízkych, na ktorých nám záleží; sme tam srdcom doma. Chceme pre nich - pre Vás - iba to najlepšie. Napriek tomu, že sme v zahraničí, nie sme a nebudeme ticho. Dnes večer sme s Vami, lebo aj nás trápi brutálna deštrukcia demokratických inštitúcií, ničenie právneho štátu, nezávislých médií a polarizácia občianskej spoločnosti na Slovensku. Sme s Vami, aby sme spolu podporili princípy demokracie, na ktorých nám

tak veľmi záleží. Staviame sa proti porušovaniu zákonov, sme tak ako Vy proti nebezpečnej novele Trestného zákona, ale aj proti zlu, nekultúrnosti, pocitu nadradenosti a arogancii prichádzajúcej zo strany slovenskej koalície. Hanbíme sa za ňu. Prajeme si byť reprezentovaní bezúhonnou, transparentnou, demokretickou, dôveryhodnou, ktorej poslaním je slúžiť nášmu národu, nie samej sebe.

Dovoľte nám preto s Vami zdieľať odkaz Pavla Szalaja z organizácie Novinári bez hraníc so sídlom v Paríži. Jeho občiansky prejav, s ktorým sa plne stotožňujeme, zaznel v blízkosti slovenského veľvyslanectva v Paríži minulý týždeň.

Vaši krajanovia z Paríža

Pavol Szalai

organizátori Novinári bez hraníc

Dobrý večer,

ďakujem, že ste prišli. Merci. Keď v roku 2018, robila dokumentaristka Lucia Kašová rozhovor s Robertom Ficom, nebol už premiérom. Odstúpil v kontexte veľkých demonštrácií po februárovej vražde Jána Kuciaka a jeho snúbenice Marty Kušnírovej.

Lucia Kašová sa v lete 2018 opýtala Roberta Fica na jeho víziu pravdy. Dostala strohú odpoveď: "Pravda? Pravda je relatívna." Ak to povie filozof, je to pozvánka na zamyslenie. Ak to povie politik, je to výstraha pre spoločnosť. Ak je politikova pravda relatívna, potom hrozí, že rozhoduje princíp moci. Politik, ktorý neverí v absolútnu pravdu - skrátka neverí v existenciu pravdy - je dnes opäť slovenským premiérom. A usilovne pracuje na tom, aby aj nás presvedčil, že pravda je relatívna. Máme uveriť tomu, že pravda o korupcii počas jeho vlád, je relatívna. Napriek právoplatným rozsudkom. Chce, aby sme uverili tomu, že špeciálna prokuratúra hľadá len relatívnu pravdu. Napriek tomu, že súdy jej vo väčšine prípadov dali zapravdu. Špeciálny prokurátor zodpovedný za potrestanie páchatelov za vraždu Kuciaka sa obáva, dopadov zrušenia špeciálnej prokuratúry na tento prípad. Chce nám premiér zatajiť aj pravdu o tom, kto si objednal vraždu Jána Kuciaka? Ficovi by vyhovovalo, keby už médiá nehľadali pravdu o jeho novej vláde.

Potrebuje "alternatívne médiá", ktoré budú šíriť "alternatívnu" pravdu. Takou "alternatívnu" pravdou je aj to, že rozdelenie RTVS, posilní jej nezávislosť. Pravdou je, že vláda chce kontrolovať verejnoprávny rozhlas a televíziu, ktoré patria všetkým občanom. Urobiť z nich dve relatívne verejnoprávne médiá.

Kritickým médiám a občanom, ktorí ich sledujú, odmieta poskytovať informácie. Právo na informácie je predsa relatívne. A aká je Ficova pravda o vojne na Ukrajine? Je taká... relatívna - podľa toho, či je v Bratislave alebo na návšteve Ukrajiny v Užhorode. Podľa relatívnej pravdy Roberta Fica sú obeť páchatelmi a páchatelia obeťami.

Pán premiér, nechceme právo na alternatívne informácie. Chceme pravdivé informácie. Nechceme relatívne skorumpované Slovensko. Chceme neskorumpované Slovensko. Nechceme v relatívne nezávislých médiách vidieť relatívnu pravdu. Žiadame len pravdu.

Aj o minulosti. Aj o vražde Jána Kuciaka. Novinára, ktorý musel zomrieť, lebo hľadal pravdu. Aj preto musí parlament odmietnuť zrušenie špeciálnej prokuratúry. Odmietame pochybovať, že Ukrajina bráni svoju a našu demokraciu v Putinovej vojne. Sme si tým istí.

Nechajte si Vašu "alternatívnu" demokraciu. Nám stačí skrátka demokracia. Pán Fico, veríte v relatívnu pravdu. Ale aj Vaša moc je relatívna. A naše odhodlanie brániť pravdu je absolútne.

5. verejné zhromaždenie

8. február 2024

Očakávané schválenie problémového zákona, ktorý mal zrušiť Úrad špeciálnej prokuratúry a výrazne zmeniť Trestný poriadok vyvolal obavy o budúcnosť spravodlivosti v krajine. Tento zákon by mal podľa odborníkov nepriaznivý dopad na obyvateľov Slovenska.

V reakcii na tieto udalosti sa v Prahe uskutočnilo 5. zhromaždenie na podporu spravodlivosti na Slovensku. Ľudia symbolicky vyjadrili svoj nesúhlas s prijatými zmenami a podporili úsilie o zachovanie právneho štátu na Slovensku.

Organizátori srdečne poďakovali všetkým, ktorí sa zúčastnili protestov a prejavili solidaritu s obyvateľmi Slovenska v tomto kritickom momente. Na konci odznela hymna Slovenskej republiky.

Ak chcete získať viac informácií o našom webe, [kliknite tu](#), a fotky nájdete na tomto odkaze [sem](#).

Lukáš Račko

člen Pražskej kaviarne, doktorand UK

Dobrý večer,

dnes sme sa tu zišli po tom, čo parlamentná väčšina schválila dekriminalizáciu zločinu na Slovensku. Schádzame sa v Prahe už piaty krát. Koaliční politici sa nám vysmievať, že naše úsilie je márne. Že náš postoj nebude rešpektovaný a že oni svoju vôľu pretlačia bez diskusie. Napriek tomu je nás tu každý raz viac ako ten predošlý!

Sme naozaj tak hlúpy ako tvrdia? Naozaj nerozumieme "princípu moci"? Nie! My sme si nikdy nerobili ilúzie o tých, ktorí dnes na Slovensku vládnu. Ich morálka je pred našimi očami nahá a nie je to pekný pohľad. My sa tu neschádzame každý týždeň preto, že by sme verili v svedomie parlamentnej sedemdesiat deviatky. Alebo preto, že by sme verili v jej schopnosť ustúpiť pred vôľou národa. My sa tu schádzame preto, že práve teraz budujeme základy pre nové Slovensko. My tu - včera a dnes - budujeme komunitu, pre ktorú spravodlivosť, zákon a slušnosť sú prirodzenou súčasťou života.

Dovoľte mi, abysom sa teraz obrátil na nás - mladých ľudí. Naši rodičia a prarodičia svoj boj už zviadli. Dnes tu nestojíme proti generálnemu tajomníkovi ÚV KSČ. Dnes tu nestojíme, ani proti Vladimírovi Mečiarovi slovenskému diktátorovi. Dnes stojíme proti Ficovi. Pretože naši rodičia zvíťazili! Ďakujeme!

Slovensko je krajina, v ktorej za

posledných tridsať rokov zlyhali politické elity. My, čo tu dnes stojíme budeme elitami tých budúcich tridsiatich. Pracujme na tom, aby sme boli dobrými! Budme zodpovední - k sebe aj k svojmu okoliu. Pristupujme k tomu, čo robíme - v škole, práci a v rodinách zodpovedne. Nehľadajme cesty k rýchlemu bohatstvu, či sláve. Poctivo sa pripravujme na zodpovednosť, ktorú budeme musieť prevziať.

Dnes sme dostali facku. Nie je prvá a nebude ani posledná. Nesmieme však stratiť ochotu a silu meniť náš domov k lepšiemu. To môže každý z nás už dnes! Staňme sa členmi volebných komisií a dávajme pozor na našu demokraciu. Staňme sa členmi obecných a krajských komisií a rozhodujme o budúcnosti našich regiónov. Staňme sa členmi politických strán a rozhodujme o budúcnosti našej krajiny. Budme aktívni občania! Budme počuť aj mimo námestí! Presaďte svoj hlas v komunite, v ktorej žijeme a postavme nové a lepšie Slovensko pre tých, ktorí prídu po nás a z vďaky tým, ktorí prišli pred nami!

Na záver by som chcel poslať jeden odkaz predsedovi vlády Róbertovi Ficovi. Báli ste sa, že to najhoršie čo sa vám môže stať je, že skončíte vo väzení. Vraj Vás to dokonca budilo v noci zo spánku. Vôbec ste to nepochopili. Na Vás čaká horší trest. Na Vás čaká zabudnutie! Ďakujem.

Katarína Kaminská

predsedníčka miestneho odboru Živena Praha

Zdravím všetkých, ktorí ste tu dnes pred ambasadou osobne alebo nas sledujete cez live stream!

Som Katka a prihováram sa Vám najmä ako mama, manželka, sestra, dcéra a kamarátka, ktorá v Prahe žije už vyše 20 rokov, ale na Slovensku a na tom čo sa tam deje mi stále veľmi záleží!

Veľa vecí, ktoré sa dejú na Slovensku ma trápia tak ako aj Vás, a som rada, že mám možnosť vyjadriť svoj postoj aj takto medzi Vami. Ďakujem spolku Pražská kaviareň, že organizuje tieto zhromaždenia na podporu protestov a že nás takto spája a tiež že nachádza spôsoby, ako aj my, Slováci v zahraničí, môžeme pomôcť. Ďakujem!

Už to tu bolo spomenuté na predošlých zhromaždeniach, ale musím zopakovať: prosím nebudme ľahostajní, nebudme ticho, stretávajme sa, podporujme a sledujme seriózne spravodajské médiá, podporujme zmysluplné občianske organizácie, poďme domov voliť a znovu stretávajme, počúvajme a rozprávajme sa - či už tu doma s deťmi, ale aj doma na Slovensku s našimi blízkymi. A prosím nezabúdajme, že sme stále srdcom doma.

A nielen my, ale aj naše deti - vedme ich k tomu, aby nezabudli, kde majú korene. Aby mohli o Slovensku rozprávať s hrdosťou, že odtiaľ oni alebo ich rodičia pochádzajú.

Ja som hrdá na to, že som Slovenka

a milujem náš krásny slovenský jazyk a kultúru. Aj z tohto dôvodu som sa stala členkou miestneho odboru spolku slovenských žien – Živeny v Prahe. Živena je najstarší slovenský ženský spolok a my Živeniarky v Prahe chceme zaujímavou podporovať slovenskú komunitu rodín v Prahe a nestratiť úprimný kontakt so Slovenskom.

Organizujeme napríklad Slovenské soboty - stretnutia mamičiek s deťmi raz do mesiaca, kde deťom čítame v slovenčine, spievame slovenské ľudové piesne, učíme ich riekanky a rozprávame o tradíciách na Slovensku. Je to aj priestor na spoznávanie sa a vytváranie nových priateľstiev či už medzi deťmi, ale aj dospelými. Viac informácií o nás a našich aktivitách môžete nájsť na našom FB Živena Praha.

Nazáver len chcem zdôrazniť tú dôležitosť stretávania a rozprávania sa. Súčasný dianie na Slovensku, smerovanie, rozvoj a hodnotové ukotvenie Slovenska je to, čo chceme deťom pravdivo a zároveň s hrdosťou sprostredkovať. Takisto je to dôležitým zdrojom pre našu vlastnú identitu. Veríme a stále máme nádej v lepšie Slovensko, toto si však potrebujeme spolu utvrdzovať a aktívne na tom pracovať - spoločne a aj každý svojím dielom.

Ďakujem.

Timotej Štefánik

člen Pražskej kaviarne

Dobrý večer,

Je skvelé Vás tu dnes vidieť. Ďakujem, že ste si našli čas a prišli.

Chcem s Vami hovoriť o prítomnosti. O sile, ktorú má fakt, že tu dnes stojíte.

Stojíme tu ako jednotlivci - s rôznymi príbehmi, vášňami, starosťami, a každý z vás má tak bohatý vnútorný svet ako osoba, ktorá stojí vedľa vás.

Aj v tejto nekonečnej komplexite nás však niečo v tento moment spája. Spája nás spoločná ochota nájsť vôľu, čas a aj odvahu ísť sa sem postaviť. Spája nás pocit, že nám záleží na krajine, kam siahajú naše korene a kde žijú naše rodiny a priatelia.

Spája nás ochota zatnúť päty do kameňov námestí. Skúste sa obzrieť vôkol Vás. Čo vidíte?

Niekedy môžeme nadobudnúť dojem, že s elitou pri moci sa nedá hnúť. Cítia sa nedotknuteľní, neobviniteľní, smejú sa nám do tváre, urážajú nás, plujú na nás, odrádzajú nás od vyjadrenia slušného odporu. Dúfajú v osamelosť, ktorá nás ubije v letargiu. Vedia, že nám krivdia, a boja sa protitlaku.

Som ale presvedčený, že skutočná moc leží každému z nás pri nohách. To, čo cítite, keď stojíte na tomto námestí, je prejav tejto moci.

Viete, vlajka prezidenta Českej republiky

má v sebe nápis, že: „Pravda víťazí“. Ale víťazí len vtedy, keď sme ochotní ju hovoriť. Keď berieme na seba jej bremeno. A keď bude najhoršie, spomeňme si na to, ako chápal nádej Václav Havel.

Dovoľte mi uviesť jeden príklad na záver. Poukazuje na to, akú silu má prítomnosť.

Možno si niektorí spomínate na 24. februára 2022, keď Rusko napadlo Ukrajinu. A možno si spomínate aj na také krátke video, ktoré natočil prezident Zelenskij v čase, keď bol okupovaný Kyjev a v meste sa pohybovali špeciálne jednotky, ktoré mali za úlohu prezidenta a jeho kabinet buď zajať alebo zabiť. Teraz si predstavte tú situáciu - nesiete na svojich ramenách obrovskú zodpovednosť, ste vo vojne, musíte rozhodovať, a idú Vám po krku ruské špeciálne jednotky, ktoré sú vo Vašom hlavnom meste. No a Zelensky sa postavil na také malé námestie kdesi v Kyjeve, a hovorí: „Líder frakcie tu, riaditeľ kancelárie prezidenta tu, premiér Šmyhal' tu, prezident tu. Naše vojská tu, naši občania tu. Vsi. My. Tut.“ Iste, odpor Ukrajiny je ďaleko náročnejší, nákladnejší a krvavejší než ten náš. Ale hádam sme hodní si z neho aspoň brať inšpiráciu. Preto Vás chcem požiadať - keďže sa nachádzame na piatom stretnutí, požičajme si od Zelenského túto frázu a päť razy zakričme:

Vsi. My. Tut.

Andrej Probst

predseda Pražskej kaviarne

Niektorí moji známi sa na mňa obracajú s tým, že občianske protesty aj tak nič zmeniť nedokážu a preto sa ich nebudú zúčastňovať. Za dôkaz považujú to, že vládna koalícia nezadržateľne postupuje v schvaľovaní novely trestného zákon ako parný válec.

Tak tu je moja odpoveď a zároveň poďakovanie všetkým vám, čo sem vytrvalo chodíte, pretože ja som pevne presvedčený, že už teraz toho protesty dosiahli veľmi veľa:

1. Platnosť zákon mala pôvodne platiť od 15.1. 2024. Ale aj vďaka protestom a vám, čo tu stojíte, sa darí oddaľovať schválenie tohto zákona.

2. Zákon zavádza nižšie tresty a skrakuje premlčaciu dobu u trestných činov, čo môže viesť k zvýšenej kriminalite. Ale aj vďaka protestom a vám, čo tu stojíte, došlo k úprave týchto sadziieb. Síce kozmetických, ale aspoň nejakých. Vládna koalícia si pomaličky uvedomuje následky svojich rozhodnutí.

3. Pripomeňme si odkaz Jána Palacha, ktorý protestoval proti pasivite občanov.

Tak vďaka protestom a vám, čo tu stojíte, počet aktívnych občanov neustále rastie. A Slovensko potrebuje aktívnych ľudí.

4. Za nás, organizátorov občianskych zhromaždení tu v Prahe, ale aj v iných zahraničných mestách a aj mestách na Slovensku, vám chcem zvlášť poďakovať, pretože vďaka vám sme sa poprepájali navzájom a chceme spolu ďalej rozvíjať občiansku spoločnosť.

5. Posledná vec, možno tá najdôležitejšia. Všetci spolu sme jasne ukázali súčasnej vládnnej moci, že neplatí heslo: "Vyhráj voľby, môžeš všetko". Ak vyhráš voľby, máš právo meniť pravidlá hry, ale len po vecnej, odbornej a poctivej diskusii so všetkými zainteresovanými stranami. A to sa v tomto prípade nestalo. Nabudúce bude vládna moc viac premýšľať, aké zmeny bude chcieť zaviesť.

Na záver sa odvolám na heslo Fedora Gála: Definitívne víťazstvo je naše. Len doplním, že možno nie dnes, možno ani o mesiac, možno ani o rok... Ale bez občianskej angažovanosti sa k žiadnemu víťazstvu neprepracujeme.

Ďakujem.

Anastasiia Sihnaievska

spoluzakladatelka iniciativy Hlas Ukrajiny

Děkuji, že jste tady, že jste tady osobně, v tomto počasí. Je velmi důležité, se scházet, dávat svou přítomnost na událostech jako je ta dnešní, najevo, že vám není jedno, co se děje ve vaší zemi. V období krize, zlomu a nepravosti je to právě osobní občanská přítomnost, která dává politikům i veřejnosti jasnou zprávu - jsme tu, jsme pozorní k tomu, co se děje, a jsme ochotni tomu věnovat energii a náš osobní čas.

Jsem z Ukrajiny a vím jistě: cena svobody je vysoká, ale svoboda je neocenitelná.

Právě Ukrajina je příkladem toho, jak daleko může Rusko zajít ve svých expanzivních cílech a že jedinou šancí se osvobodit a stát se demokratickým státem je prolévání krve.

Ruská okupace přichází mnohem dříve, než ruské tanky překročí hranice.

Měsíc únor je zvláštní v současné ukrajinské historii: začátek plnohodnotné invaze a přesně před 10 lety byla na Majdanu prolita první krev za svobodu nezávislého státu.

A při pohledu zpět je zřejmé, že Rusko se připravovalo na obsazení Ukrajiny již před tím.

Ukrajinskou vládu roku 2013 nemůžu hodnotit jinak než proruskou. Proruské názory převládaly tehdy všude - ve vzdělání a kultuře. Ministr obrany měl

ruský pas a zničil obranyschopnost země, ukrajinské tajné služby byly pod vlivem ruského FSB. A ostřelovači, kteří stříleli na demonstranty na Majdanu, byli také ruského původu. Vláda proruská ale národ si zvolil cestu být součástí Evropy. A kdybychom neprotestovali a podvolili se, existuje další příklad - Bělorusko, kde spojení s Ruskem znamená být spoluvinníkem jejích zločinů proti lidskosti, ustanovení diktatury a izolaci od civilizovaného světa.

Čím rychleji se postavíme za svoji vlastní budoucnost a budeme odsekávat hlavu ruské hydře, kdekoli se objeví, tím větší jsou naše šance uniknout jejímu pohlčení. S každým dalším ústupkem, kterým ji nyní dovolíme, vzroste cena, kterou zaplatíme v budoucnu. Čím méně uděláme pro svoji svobodu právě teď, tím pravděpodobněji budeme muset prolévat krev.

A právě skutečnost, že se stavíme na odpor, znamená, že máme budoucnost. Nám se podařilo dokázat, že aktivní část společnosti se může spojit a odolávat většímu a silnějšímu nepříteli po dobu 715 dní, když všichni nám dávali 3 dny.

A zatímco Ukrajina zadržuje tanky za cenu svých nejlepších lidí, které v případě naší porážky nezastaví před hranicemi Evropy. Máte čas a možnost neprolévat svou krev. Využijte ho. Udělejte vše, co je v vašich silách. Nedovolte příznivcům Ruska ukrást vaši svobodu, zemi a životy.

Viera Kučerová

miestopredsedyňa organizácie BONAFIDE,
herečka, organizátorka

„Festivalu českej a slovenskej tvorby pre deti a mládež“ v Prahe

Milí priatelia,

všetci veľmi dobre vieme prečo tu dnes pred Slovenskou ambasádou v Prahe, už po piaty krát sme. Prečo sem chodíme v zime, daždi s odhodlaním a vierou.... Pretože vieme, že spravodlivosť nemôže zadusiť žiadna moc a veríme, že pravda musí zvíťaziť, tak ako víťazí dobro nad zlom v každej rozprávke.

Chceme aby Slovensko, kde žijú naši rodičia, príbuzní a priatelia, bolo modernou a demokratickou krajinou. Neraz som počula názor „ Vy tam v Prahe, vy neviete ako tu žijeme, vy o problémoch tu nič neviete“. Ale vieme! Tie problémy sú už tak nehorázne a vážne, že ich žiadna moc neutúla a neuzavrie hranicami štátu.

V osemdesiatych rokoch som prišla zo stredného Slovenska študovať na AMU do svojho hlavného mesta - do Prahy.

Prežila som tu nádherný študentský život, zamatovú revolúciu aj rozdelenie Československa. Aj v týchto ťažkých časoch, kedy sme sa nie vlastným pričinením stali zo dňa na deň národnostnou menšinou a museli sme riešiť nepredstaviteľné problémy, nikdy sme korene s rodným Slovenskom neprestihli. Nezavreli sme vrátka.

A keď bola možnosť prijatia dvojitého občianstva – neváhali sme. Áno, aj keď žijeme v Prahe, Paríži, Londýne či inde vo svete, sme aj slovenskí občania! Záleží nám na Slovensku ! Slovenskí občania nie sme len formálne!

Pracujem v oblasti kultúry a na Slovensko som priniesla čitateľský projekt Celé Slovensko číta deťom, ktorý tam už úspešne 15 rokov funguje. V ČR v rámci spolku BONAFIDE propagujeme slovenskú literatúru a divadlo pre deti , organizujeme napríklad Festival českej a slovenskej tvorby pre deti.

V poslednej dobe si často pripadam ako v temnej rozprávke. Dobro nie a nie , a nie a nie premôcť zloducha. Ale každá rozprávka má koniec.

Skvelý slovenský básnik Milan Rúfus svojho času povedal: Rozprávka nevznikla preto, aby uspávala deti, ale aby prebúdza dospelých, aby objasňovala chod a zákonitosti tohto sveta. Verím že aj táto rozprávka, dosiahne šťastného konca. Priatelia a preto sme dnes tu.

Ďakujem vám že ste prišli....

A ďakujem Pražskej kaviarni a Srdcom doma za všetko čo pre Slovensko robí.

Rastislav Káčer

slovenský diplomat a bývalý politik, minister zahraničných vecí a európskych záležitostí SR

Dobrý večer,

Klobúk dole, že ste prišli v takom zlom počasí a v takom počte. Veľmi si to vážim a veľmi sa z toho teším.

Jeden z organizátorov sa ma pýtal, že prečo som vlastne do Prahy prišiel. Povedal som mu, že z dvoch dôvodov:

Prvý dôvod je ten, že som presvedčený, že tak ako v roku 1918, tak ako vo fašistickom odboji, tak ako v roku 1989, Česi a Slováci boli spolu ruka v ruke na správnej strane histórie.

Československo bola naša vlasť, Praha bola naším hlavným mestom 70 rokov. Dokázali sme mnohokrát, že spolu vieme stáť na správnej strane histórie. Je to aktuálne aj dnes.

Pre Slovákov bol tento vzťah mimoriadne dôležitý. Zachránil nás pred maďarizáciou, posunul nás do modernej Európy ako moderný národ. Myslím si, že na toto nemáme zabúdať, a tu v Prahe si to máme stále pripomínať.

Druhý dôvodom je, že sa tu zišlo mnoho Slovákov, ktorí sú stále Slováci srdcom, a sú srdcom doma. Od 89teho som prežil na rôznych miestach sveta - v Británii, v Spojených štátoch, v Maďarsku, a tu, v Čechách - pätnásť rokov svojho života. A môžem mať svoj domov na rôznych miestach, pretože - ako sa pýtali jedného

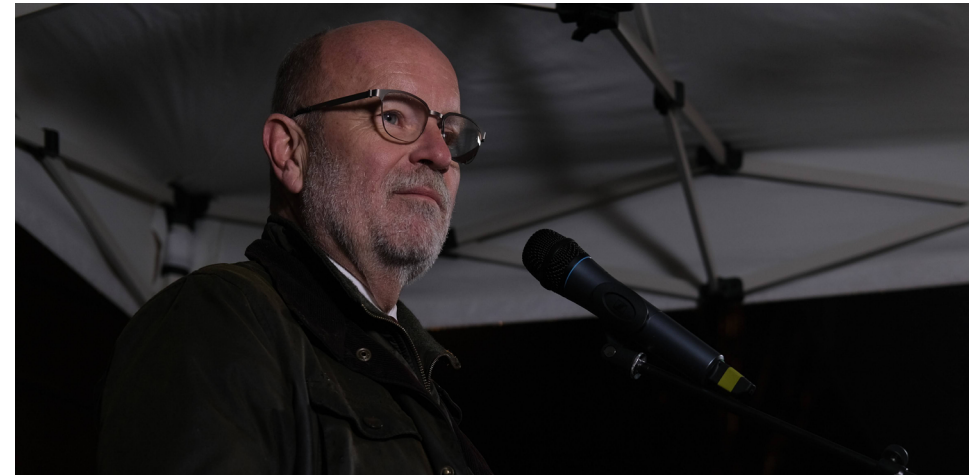
malého chlapčeka - „Kde si doma?“, a on hovorí že: „Tam, kde mám rodičov a postieľku“. Ale srdcom sme doma všetci na Slovensku.

Veľmi si vážim, že ste sa tu zišli, aby ste dali najavo, kde ste srdcom doma, a že Vám na osude Vašej vlasti záleží.

A teraz kvôli čomu sme vlastne tu.

Nemyslím si, že je to len kvôli novele trestného zákona. Ale je alarmujúce, že sa takýmto spôsobom pripravil zákon, ktorým sa síce nedekriminalizuje, ale sa depenalizuje trestná činnosť Ficových nominantov a jeho dvoch vlád. Depenalizuje sa to, že sa vytvorila mafia, ktorá vycucievala a brzdila štát v rozvoji, a vytrhávala nás z kontextu vyspelých demokratických a slušných krajín.

Sme tu preto, že to čo sa udialo za tri mesiace na Slovensku, je spupnosť parlamentnej väčšiny. Náročky používam výraz parlamentnej väčšiny, pretože na Slovensku sú 4,3 milióna oprávnených voličov. Každý z nás je akcionárom a spoluvlastníkom tohto štátu. Z toho je tridsať percent tých, ktorí dali svoj hlas tejto vládnej väčšine. A demokracia nie je o tom, že tridsať percent krajiny znásilní zvyšok. Jedná sa o diktát parlamentnej väčšiny, a to nikdy nie je slušná demokracia.

To, čo vidíme, je únos demokracie. Je to demontáž právneho štátu. A to nielen cez novelu trestného zákona. Vidíme, že namiesto toho, aby sa riešili akútne problémy krajiny, aby sme znova stáli na správnej strane histórie, a stáli na strane Ukrajiny, ktorá sa bráni a chráni si svoju štátnosť a suverenitu - sa deje demontáž štátu. Je nutnosť stáť na správnej strane histórie, a je to otázka nášho prežitia.

Som z generácie diplomatov, 89tkárov. Prišiel som do zahraničnej služby v 92hom, spoločne s Ivanom Korčkom, mojim spolužiakom. Pre nás bolo misiou a sebaidentifikáciou pomôcť Slovensku presadiť sa a zaistiť, aby sme sa inšpirovali dobrými príkladmi, aby sme kráčali s tými, ktorí sú vyspelejší, lepší, funkčnejší. Preto malo pre nás obrovskú cenu - spolu s Čechmi a Poliakmi - to, že sme sa dostali do spoločenstva štátov, ktoré sú vyspelé, demokratické, a ktoré môžu rozhodovať o budúcnosti.

Chceli sme, aby sme v Bruseli sedeli pri stole, a nie aby sme zostali ako nevypelá, autoritatívna krajina na menu svetovej politiky, odkázaní na jej milosť a nemilosť.

A dnes vidíme, po 100 dňoch vlády, premiéra Fica povedať: „Nám sa za tri mesiace podarilo to, čo sa iným vládam nepodarilo za celé roky.“ Bohužiaľ s ním musím súhlasiť. Za tri mesiace sme zdemolovali reputáciu krajiny. Riadime sa príkladmi, ktoré sú nám nevhodné - napríklad orbánovskou diktatúrou a lezením do zadku Vladimírovi Putinovi a iným autokratom. Toto je neveriteľne smutné a pre mňa absolútne neprijateľné. Musíme dať najavo, ako väčšinová a slušná časť spoločnosti, že Slovensko patrí medzi vyspelé krajiny, a chce sa inšpirovať dobrými príkladmi, a chce stáť znova na dobrej strane histórie. Preto budeme v tomto pokračovať, a dáme najavo parlamentnej väčšine, že sa nezmierime s cestou na Ural a do maďarských stepí, a že sa nechceme riadiť zlými príkladmi. Naša budúcnosť je v našich rukách. Ďakujem Vám pekne, že sa o to snažíte, a že ste sa tu dnes zišli. Budeme sa schádzať dovtedy, kým si nebudeme istí, že Slovensko je znova na správnej strane a na správnej ceste.

Ďakujem všetkým ešte raz.

NIE JE NÁM TO JEDNO

názov: **Praha za spravodlivé Slovensko 2024**

organizátor: **Pražská kaviareň, zapsaný spolek**

web: <https://prazska.kaviaren.org/>

email: prazska@kaviaren.org

adresa sídla: **U Uranie 23, 170 00 Praha 7**

miesto diania: **Pelléova ulica, 160 00 Praha 6,
pred veľvyslanectvom SR v Prahe**

moderátorka: **Adela Klepáková**

fotograf: **Radovan Vojenčák**

videozáznam: **Marián Kišďurka**

spracovala: **Eva Prcinová**

dátum vydania: **September 2024**

tlač: **PM print, www.pmprint.cz**

ISBN: **ISBN 978-80-11-05177-8**